

מעריב סופשבוע

ט"ו באלול, חש"ו 1986 19.9.

תופעה

סופרולאניה
הוליסטוריה
שק המדינה

רולנדו איזון,
אימפריה של
רהיטים

א. שלום,
הוא לא
ראש השב"כ

רכילות וושינגטונית,
מתי הפסקת
לבגוד בבעלך?

קיפור השער:
ענת דולב

עד מופ, עד צופקורן

זהו זה. סוף סוף אפשר לשתות משקה שהוא גם טבעי וגם מרחה.
ותראו איך הוא נראה. כל כך יפה עוד לא היה! והטעמים?
קשה לדעת במה לבחור. מיץ תפוחים? אשכוליות? ואולי מיץ אגסים?
בעצם, אולי ג'יאבול? ומה עם מיץ תפוחים ואגסים?
כמו שאמרנו, אחד יותר טעים מהשני. אז מה עושים? מגדלים
כן, שתו ספרינג. הכי משקה בעיר.

שתו ספרינג-הכי משקה בעיר

ספרינג

קורנפלקס תלמה. בוקר טוב כל היום

קורנפלקס תלמה, ארוחת הבוקר של העולם המערבי - בישראל.
קורנפלקס תלמה מיוצר על-פי
ידע בינלאומי חדש ובאיכות גבוהה,
מצטיין בטעמו ושומר על פריכותו גם בחלב.
קורנפלקס תלמה כשר, קל להכנה
ומועשר בויטמינים ומינרלים.
פתיתי זהב וחלב
עם פירות בפירות וסוכר על ההר...
בתיאבון!

קורנפלקס תלמה

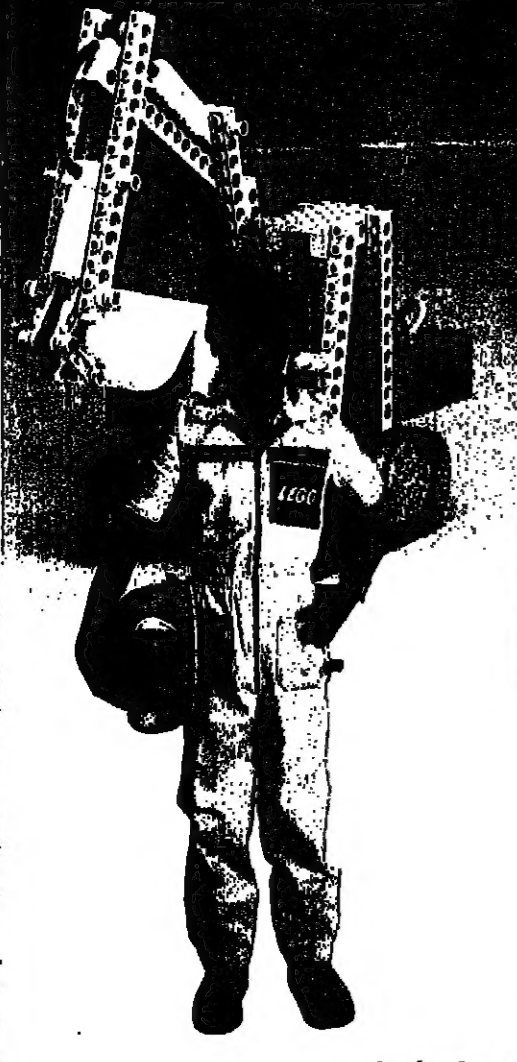
לגו חלל

לגו טירות

לגו הנדסי

לבנות את הדמיון

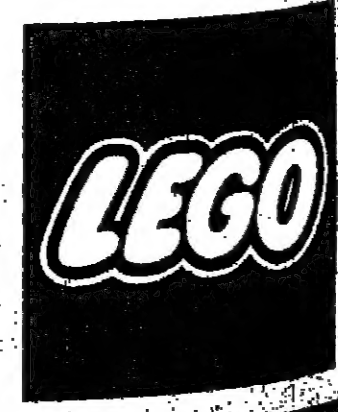
לגו הנדסי
לבנות את המבונות הכי מתחכמות: טרקטורים, מכוניות מדויק, הליקופטרים ו... כל דמיון מכני העולה בדעתך. מערכות הגהים ותמסורות, הנעה ממכונת ושאיר שכלולים. למימוש הרעיונות כמו במציאות. מיועד לילדים מגיל 7 ומעלה.

לגו חלל
לגו חלל מאפשר לבנות את החלליות, את ספינות החלל המסתובבות בחלל, את נופע המסתורי של כוכבי הלכת, את המאגדות, את טירות האבירים, להציל את האנושות, לפתח את הדמיון, להבין את המערכת, מיועד לילדים מגיל 6 ומעלה.

לגו דופל
לבנות את החשיבה היצירתית והיכולת המוסרית. המשחק שתוכנן במיוחד לילדים מגילאי 3 חודשים עד 4 שנים. לפיתוח הדמיון, החשיבה והסבלנות. לבני דופל מתחברות ללגו.

שיוק בלעיו
סוכנויות קופמן בע"מ
בניה על קבוצת כלל
מגרשי התערוכה הישנים.
ח"א, סל' 03-485141

ילדים בונים בלגו - לגו בונה

בנק לאומי בשירות עצמי - חוסך לך
מן וכסף.
גם אם אין פעם לא השתמשת
בשירותים הטכנולוגיים של בנק
לאומי, וגם אם השתמשת רק
בחלק, אנו מזמינים אותך למבצע
זיכרות מודרכת עם חיתות ונות
חברים של בנקאות בשירות עצמי.
כור: תמיד יש פעם ראשונה.

בנק לאומי
הולך איתך קדימה

ט"ו באבול, חשמ"ו 19.9.1986
 1986 כל הזמיות שמורות ל-מעריב

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטין
עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן
גופיקה: נטע גינזשמן
מדפעות: אורי דגן

הכל קטן והכל כשעבר עברו אלול המכירות של "סובר" בתל-אביב, לקוחות חוטי-צלקית הקפסולת בלחון את המכונות הנמסחות היום כמו חנות המכונות בימים העשויים של חנוכה. החנות של מכונות את סיפורי המערים של חנות המכונות בתקופת הצנע, נאל היה אנכי בארץ. לקוחות אחרים מעוצנים ומלאים סבל על החברה. אחד המכונות, דוקא ארץ לחית מוצגת בכור חושן שחור, אבל זה הוא לא ממחיר את עצמו המעטרים המתחלפות ההיסטוריות. כאילו מדובר כאן בתור לחם.

מיל בדק את "הסוברמאניה", שהתגלגלה מתחבורתו לסיפריה. מבחינת שחלה לחם מבונה החבר ליליסופיה, בדברי את המומחים. חוקרים אחדים מוצאים מקבילים מן המניין דוגם המסוים הזה למרכיבים של האומי הסודאלי. מי שמסתתר באסטרולוגיה חזקת, "סובר" בימינו זה שחם של קבוצת הכוכבים (וגם השמל המסחרית שלה) מקראת מקרא "ימינו" ובשמיים הוא חלק מכלול שור. ילדיו תמול חור מעטיים צניציות והולות הקבועות חזק באדמה. מספרים חשם לא יראו בלחמיותה את ההיסטוריה החליתית. השמיים של "סובר" לא ימציאו של מכלל שחר – ראשם בעינים.

[illegible]

ה' הדיחות של כל ציגיו התקשורת בבוסת הוי מרדד לעבודת המתבצעת במבטן, אמר
היה לעצמם את מספר הדיחית הדיכסוריס, כחן ובכח ח'פ'יו ווי יושאר אלתמסין.
ש' שתתקשורת התבטלמ מקומסן, אן מפני שבתבטלמ בבוסת פסלס, ווי אנו מושם אמסין.
התבטלמ את עצמם התקשורת בקוויקוידיו-רפסלמסיו, אן כסיעת מתאחזי קטלסין
התבטלמ. התבטלמ, אפ'ים ש'ים לוי למתחן חשוי, ש' אחד חן ש'ם לעבודת, אד' אן
א'יו, ו' ש'ויח הדיחום של הכחנ' אל תקטבלת מתקרבומ ב'ם ח'ת' ש'יוח אמסין
א'יו, ו' רכס מביא מכוני הכחנס, ח'תורומ, ש'חכרנס ש'ם, ש'כלמו אנו כסיעת ו'ם ר'ש
הדיח' א'יו ר' פוש' ח'ן קטיל, א'ם תכליק, א'ם ח'סר רכס הדיחוי ו'ש'איתו מ'סילס
ה'ס'ר'ת, ח'כל ש'עית' אל יקטמט - אל כש'ת, אל ענדב ל'ם, אל י'ל'מ'י' ח'ת
ה'ס'ר'ת, א'ם, א'ם כ'סות, המורח רפסלמסיו ג'ור המתחל' דיבור, אל כ'סות בש'ם מקום
ל'ס'ר'ת, ו'ר' ל'ס'ר'ת ח'ת ח'ס'ם ח'ס'ר ש'ודס ח'ס'ר לתקשורת.

החלום חשתי עת דולב. כתבה בעמודים
17-18. צילום ראובן קסטנר

אשהי ואני מסתדרים מצויין. היא יצרה אימי
סמונטיקית ואני מסיב.

המכר אמר שהחליטנו דנו בביתנו אחי...

למה אינכם מצליחים לעזוב לכך שאמא תהיה
עוזרת מבדיח צאצא כשרה? נמו ילדים אחרים?

אל תשאלו שאותו ולא השמיעו שירים...

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

6	סוֹבְרֹמָאִינָה
	מאת מיכל קפרא
10	שְׁלוֹם עֶנְשֵׁי
	מאת אבי רז
14	עד מוֹם
	מאת אבי מורגנשטרן
20	הַקֵּשׁ בַּעַץ
	מאת תמר גיא
22	אִשֶּׁת הַסּוֹכֵן
	מאת יגאל לב
31	טִיּוֹל סוֹפֹשְׁבִיט
	מאת וילי פרידלנדר
36	שֵׁשֶׁת פְּרָטִי עִם אֲהָרֹן אֲמִיר
	מאת נורית ברצקי
39	שִׁימוּדִים
	מאת מאיר עווֹיאל
40	בּוֹגְדִים, בּוֹגְדוֹת
	מאת עפרה ישועה-לייט
46	מִתְגַּלְרִיָּה לַחֹב
	מאת יהודית חנוך
49	לֹאכּוֹל בְּחוּץ
	מאת מאיר
53	חַיִּים וְאוֹהֲבִים
	מאת תמר אבידר
55	מִטְהָאוֹ
	מאת יגאל לב
57	חוֹרוֹסְקוֹם
60	מַעֲרִיב לַמּוֹץ 35 שָׁנָה
	בעריכת ברייאל שטרסמן

בימים אלה נשלח הוצרונ' לרבות קראו
 "מקור" אשר ביקשו אותה. העצות
 הקדומות היות מעבר למשטר. "כפי שזכר
 ודענו, במוט הוצרונ' מובחנת, החרוקה
 ובקצת על פי סדר קבלת החומות ועליו
 והעיקר של כל החרים והבה, אשר הם על
 ודענו מראש, לומר, ועקב מספר רב של
 וקצתות ומבצאות קצות, במחול, וכל
 לעצמי למלא בקצות נחמדות חמרים
 מתקשים קראו, במחלות וחמרים
 ושיטות ומחלות.

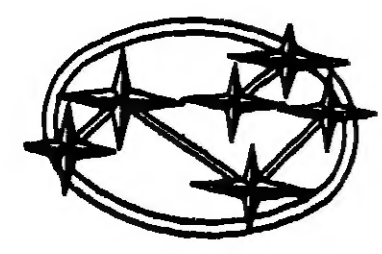

יובאן דני ברוקוביץ
וסובור: מודגמים את
הצעקות והחידושים
לחצי מיליארד דולר
לשנה.

סובור מ'אניה

קדחת הסובור. פעם רבב
מכורטווי והיום ההיסטוריה
של המדינה. 150 אלף על
הכבישים ועוד אלפים בדרך.
המכונית שמזמן הפסיקה
אצלנו להיות מכונית ונהפכה
לפילוסופיה. מורכבת היטב
בתרבות הבורסה. סמל
והתגשמות החלום של
המוצליחן בחגיגת הבורגנות
החדשה. חסרה בו רק הגיישה
היפנית שתגד לו באוזן.

מאת מיכל קפרא
צילומים: שמואל רחמני

זהה פה. אבל זה ישתנה.
למה זה ישתנה?
כי יגמר לאנשים הכסף. אנשים מבטלים
תוכניות חיסכון בשביל אוטו. נו, שמעת רבו כוח?
אז זה מצויין בשבילכם.
מה זה טוב?
דו"ח מערבי למבור מוחזק?
למה לא מי צריך את הוג'אראס הזה?
פעם, אם נמשיך בגימה המתרפקת של ארון
ברובסקי, סיפור בדיוח על הסובור, שהחריצים בנג
שלה נועדו לאוזניים של החמורים שקונים אותה.
בדיוח לא רעה, שרצה אז כמו שרצים היום הציקים על
שם הסוכנות שלו, "פנאטו". תופעה מדהימה. אפילו
הפער בין התחן שמעניק היבואן דני ברוקביץ - 150
אלף מכוניות סובאר על הכביש - לבין נתוני הלשכה
המכונית לסטטיסטיקה - 110 אלף מכוניות - לא
מצליח להקטין את עוצמת המכה שהגיישה חברה
יפנית קטנה כאשכנזי של מספר הבירות הישראליות.
3,500 מכוניות מחכות במל אילת, 6,500 כבר
מומנות.
סובאר, אומר ארוארד אטלר, עורך ירחון
הרכב "סורבר", מזמן הפסיקה אצלנו להיות מכונית
והפכה לפילוסופיה. סמל של בורגנות חדשה. סוג של
כריזמה בניסח לחברה מצליחה. מסור. אם הוא קונה
הוא כאילו אומר שהוא מצליח, מסור. אם הוא קונה
סובור 1800 עם מגדש (מעשיך דלק) טורבו וחלונות
חשמליים - זה בכלל חלום. רק חסרה הגיישה היפנית
(המשך בעמוד הבא)

ובקשה השניה המאולתרת והצמומה יושבים
ויקדים וניאל ברוקביץ (66) ומשה ברובנסקי (75)
שנחשבים את הצעקות והחידושים לחצי מיליארד
דולר לשנה. גם לאחד שמרירים את שבעים וחמישה
מחוזות שנגמט ממנו המדינה, נשאר סכום לא רע
תן נבאן על עוד תועה.

לא סברונסקי דומם וזועק. יובאן הרכב
מספר אחד בארץ לא מרדצה. כל מאווי
ברגע זה, כך נרמב, מתרכזים בחלום
שיקפין יפני קטן ממנו הסובור שלמטה
וינים את האנשים בניג'ה מסודות.
אני לא מרדצה. לא מרדצה, הוא אומר
נבנה. האנשים חאלה משוגעים, מסורפים. מה הם
עושים, שהם קונים מה לחם מה הם צועקים? אני
אני לא, אני אגיד, זה הממשלה אשמה. רק הממשלה.
אז לא כפי לזה, ואין לה כסף לזה, אבל מכוניות היא
מולק ברוינג. מי צריך את המשוגעים האלה את,
פעם זה אנשים.

מיישים קליבס
במה מאיימים מחזירים. זה לא טוב. פעם זה לא

תוך הסובור DL 1300 חדשה - אליה
נכנסתי, מתוך בחירה תופשית, כי
לתהות על תכונותיה הנרקסיות של
המכונית, שיותר מאה ועשרים אלף
נהגים קנינו את ריחה מדי יום אל
בזיריהם בריגוש עילאי - מתגלית פה
לא אסתטית של ההמון הנצמד לשמשות. נבי
המכונית הלאומית הוה, שעומדת במרכז מוכנות סובו
ברוכב יצחק שורה כולאניב, ממשיכים גבי ישרא
להידחק ולהתחבך.

אחרי שלב היסט. הראשוני, הכולל גם הפנה
והפקדה מניע השלב השני שמתמקד בלפס ההפנה
ומרטיס דווקא את מתור הקול. אישה האוטו שלי
תבוא מחר. מה מחר, יה מוסטמה כל יום אופיים
לי מחר. מה אתה צועק כמו מפגד? בשבילי
התחת מכס. אל תאיים. אל תבידי לי אל
תאיים. למה לא התקשרתי? בטח מה אני
סמבל כל הזמן תפוס. מה יש, המכונית
נסעה לחיפה. למה, צעק ממלי לא
הגיעי? נסעה להרצליה, חיפה? חיפה? איך.
תבוא מחר. אולי יגיע מחר. מה זה אולי, מה זה?

מלך מלך

שלום עכשיו

עיקר מירסומו של אפרים שלום הוא על אלמוניותו.

איש קמן ואפור, מסור וחרדי, שפעלתנותו העצומה אפופה מודיות ומסתורין. בבכנסת, שאליו הוא בא בקביעות, חושבים שהוא בכלל ראש השב"כ החזק. השיטה הראשונה של איש הסיו.

מאת אבי רז צילומים: שמואל רחמני

אפרים שלום הוא חבר הכנסת. נשבע לכבד שתיים שהוא יושב בבית המחקר קדם העברי, בחייו לא מאמינים בתקשור לכנסת, ותשאלו. כריכו: אפרים שלום הוא חבר הכנסת, מקום שלושים וששה בשיטת המערך. באמת ולא סתם חבר הכנסת גם חבר הנהלת הקאליציה, גם יושב ראש ועדת המים של הכנסת ואגב, ד"ר לכס עוד גילוי: ועדת המים, גם חבר ועדת הכספים ועדת המינהל של העניינים השב"כ ולמסר עקף, גם חבר ועדת הכלכלה ועדת המינהל של לאגוריה וגם חבר ועדת המינהל לחקיקה המיוחדת. ואפילו חבר הכנסת ורדף מאור: במשך השנים שלו כמחוקק, הוא עלה ארבעים פעם לרובן כדי להשתתף בדיוני המליאה, הגיש שלושים וארבע שאלות, עשר הצעות לסדר והצעת חוק אחת. ואיך עשיתם, מסר כבר של השאלות אופיי את עובדת חברותו בכנסת. בכלל, היו שחשבו כי הוא ראש השב"כ החזק: הוא כל כך חסיה ונכונה בפירסום שליו.

הכל: אין ראוי מנו לאותו מנהיגות, המוענק מדי שנה לפירסום היררכי והמנוסם ביותר. אלא שהאישה המוטל על הווייתו והפירסום של אפרים שלום הוא כה מסור, עד שהוא מבסס גם על הליכותו ומעלותיו הללו, שגולל וכו' שלום לאותו מגן - אשר אינו ניתן לו בעיניו של אותו חכונות ממש. מילכה.

וכן, יכול אפרים שלום להתגונן, לפחות, כי בזכות אותה אלמוניות מוטלת הוא נחשף למעשים לצבור כיד תיקשות וחוכמת קריזמים כח"כ האלמוני ביותר. אשר לצד האלמוניות, אין הוא יכול להלץ אלא על צמח הגב, לדוגמה, תמונה מריון בכנסת על מבצע של עיריית היתוח ירוחם ומינהל המים.

שאלה ברשות, שראו וק אמיר אירי הממרים לעבר שרהאצ'ר משה ניסים הניצב על הדין, ארזי.

"יש חברי הכנסת שבאים לבית חולים ואינם חונים בחוץ אלא נכנסים עם האוטו במנים. אני חונה בחנייה רגילה, כמו כל אחיה."

10 pages

אפרים שלום חסידות שלום נחברת אנשי הלובי החקלאי המושב. כל הוא חק מאותו כוסר להשפיע על הדרג המבצע החינוכי כל כך להכנסת המועל כלוביסט. אפרים שלום אינו של, זהו; ואיש אינו מחרג, לא ממעמדו כחבר הכנסת ובוודאי שלא מדבריו. עד כדי כך, שחבר הכנסת שלום פונה לפעמים להכריז בכנסת אחרים, בעלי כושר השפעה ומעמד, כדי שיעזרו לו בקידום העניינים שבהם הוא רוצה.

אפרים יק, אמר עליו חבר הכנסת הליכודי אוריאל לין, הישג עם שלום גם בעזרת הכלכלה. אני יכול לומר עליו רק דברים חיוביים. אינו חשן שהוא נחבא אל הכלים, אבל הוא לא סובל מבעיות קשות של אנוכיות ונחיר מרגום להתבלט. הוא לא חבר הכנסת אילם, בשום פנים ואופן, אלא הוא חבר הכנסת שמביע את דעתו כשיש לו מה לומר. וכן שהוא אינו מביע את הדברים רדך אמצעי התקשורת, הוא לוחם למען האינטרסים של חקלאי שהוא מייצג.

הבעיה של אפרים, אמר עמית אחר, איש ועדת הכספים, היא שאינו במקום הנכון. הוא מין שתולן בכיר, רק בלי העצמה הנדרשת להשתתף שחבר הכנסת: בלי יכולת הסחת האגרוף בשולחן שיש למייסד גורפו, למשל. אפרים מושט אינו נמצא בסביבה הטבעית שלו. לכנסת נחוצים כישורים אחרים: הוא ופירסומים, אלה שני קוויסטיבליט שלא יפגשו. לפעמים אני מתבונן בו, וזה לי פליה הוא נראה בכנסת כמו אחד שהלך לאיבה. זה ארץ לחודר לתנועת המושבים, או למלא המקדיר ביצת במשק החקלאי.

ידוע את ערכו, מועד כחבר הכנסת. ואינו מקשקש בגורמים שאינו מתמנה בהם. לא מקשקש, אולי, אבל מצביע בעד חוק ואשר על מישגשים עם אנשי אש"ף, בעד חק המצות חוק תחירי ואף נמנה עם העתמים על הצעת חוק בעד הצעת של אברהם שגיא מאגדתי: הוא מאנשי ש"ס לתת משכנתאות מובדלות לבעלי ישיבה שלא שירתו בגדל. רק בהצבעה על חק המצות נבצע למישגמה הסיעות ולא הצביע עם הדתיים בקיצור, נך אודותוכס.

הוא, אגב, אינו שומר מצוות מכות, אבל מה מסודרתי.

צנוע, כאמור. ובגלל הצניעות, אותה מעלה שלעיתים קרובות מדי מרבים מדי לחתול בשביבות, אין תעם יורד על פעילותו של נבדריהם אפרים שלום. למשל, בשיבת הכנסת המחוקקת שהתקיימה לפני שבועיים לכבוד של המישגשים הקיבוצי, נשמעה גם הצעתו לבידודם של חברי הכנסת שלום בעניין מצבת חקלאי של המושבים, ובכן, המשה עמדים חשם באמת של אפרים שלום בפירסום הכנסת, ועד המשה עמדים מנצחית את תשובת שרהחקלאות, שבעיקבות החלט להעביר את הצעת החקיקה הכנסת. ודיווחו כודאי שלא רק העיתון "דבר" מרח לספר על כך לקוראיו, והקצור נגדיו.

היוקט באותו באום בכנסת, שלא חבא ליישג, חזירו, כלל אפרים שלום קטע אומדנותו: במשך שנותיו גרם באחלים, מיסר על ראשית שג, בארץ, במשך בית עורא שבו הוא מתגורר גם כיום. שש שנים ללא חשכל וללא כביש. עשיתי שנה גרם בלוקסן, שמונה נפשות בשני חדרים: ללא תנאים מסיים.

(המשך בעמוד הבא)

האנדרטת

תנובה תת תת

הכנסת, כדי לתת ביטוי לעשרות אלפי קהלים
והשולחן השני שבמרכז התוצאות היחידות בן
כפיהם או השולחן שותם בין שני מנהלים.
במרכז לא היה משולחן השולחן בין שני
בנושא היורן, בנושאים החברתיים ובנושאים
המקצועיים כשהיה יוריאט. גם בנושאים
היחידים בחלקם שותפים גם מנהלים.
איהם חן הברכטמן תמך, שאני מציל לקח
עניינים הקרובים ליכור ונאלי חלוצי
המשפחה של קהלת אל תרם תפוצה
אני לא פונה להכנסתם שאני כדי
הדמוא תרענייה שלי אני פונה אליהם כי
הכנסת באותה התקופה שני מנהלים או הפתח
אחד חרץ שיש לזה העצמות דור שרית, או הפתח
לדור, ובמקשים תפסיר מנהלים חרץ
הכנסת שותפים מסיים תפסיר עניני ותה
קדים אותם אין זה פסול לשכנע גם הכנסתם
לחשוב בעמדתם, לטובת אותם מנהלים.

לדעת, בנושאים שאני עוסק בהם – נחש
מקלות, הנשאים מתורבתים ונחשאים הקטנים
– מיטרי – באמצעות את הדברים על הסוף ולשית
אני, ואני מאמין שלשכיות רצון של סוף, רברי
לנעוריהם.

אנחנו גם הוביל של הקהילה הרחבה.

זה נכון, השקפתי היא ללמוד על גבולות
יסחור, על לחוד בגבולות יסחור, על ללמוד
אשראמנו עם אסף ואני מחנכים למיניהם שלמיניהם
של הירדן לישראל. אני ברית שצריך לחזק את
שישויים בגבולות היסחור, אינני חושב שמתחיל
לעול הוא ליישם בכל מקום בתוך אוכלוסיה שמת
רבים.

בנושא הדתי אני בא במסמחה מסורתית, שנתרל לקיים את המצוות היהודיות. יחד עם זה, אני חושב שבמדינת ישראל אנו צריכים להחזיר את היחסים בין דתם לחוק, או להפוך, ויש אפשרות לכל אחד להיות את אורח־החיים שהוא בודק. לכן אני תומך ב"מי מנע מאתם בנאמם שום איל"י יעצום לצבוע הדתי לשלול על אורח־החיים שום דבר".

מזה השאיפות של כתרם והצפיות
להחשיך עוד קרנניה אחת בכנסת, במיד
דבר יתאפשר לי. לאחר מכן, להעמיד את צמי
שות התנועה וחברי, וכל תפקיד שיטל עלי
אוכל לתתמטר לו ולתרום את חלקי - אעשה
צית."

ומה עם הממשלה לא היית רוצה לחתום
על שורת קלאות?
ג'יה שימח בשערה אני לא הייתי בין אלה
שבידו הכרות, וגם כיום אינני מבין הכרות, וח
בראש דאנטי".
לכבוד איהו ציון היית נרתן לעצמן בדיב
אני יושב שאני בין הכתובים שם".

אשרי המבטח בנפשו

יִנְתֶּה. אֲנִי מוֹכֵר בְּאִישׁ
חַיָּו, לֹא רוֹדֵף כְּבוֹד,
שֶׁאֶרְדֵּי בְּפִי שְׂמִיּוֹתָי."

(המשפט המתעורר הקודר)
 כימים בתי-תורה ואור שושן מבוסס, ללא חזבות,
 אשיאנו כחם אפילו לרמז את השמחה שאליה הובאה
 שולחן, חמישה בנים ושתי נשות (נשות)
 שבעה התיש, שבעה מעטים לארץ עיריית ארזה
 אפואם, גולר בעיני קרמקשן בפרס שושן התגוררה
 ומשפחתם, אכל בלתי התגלגלו בעקידים לכל רוצה
 באותו שם ראשון בארץ, הוא את אפרים שכן
 עשיריהו הוא בער או טעל במידת, חבבה הבאה
 שחזרו לקבוצת חבבות המהווה שבעה בנייה
 בלתי-שם מיר מואשישנה וזו גשירים ממחזר, שם
 בלתי-שם שם האב בלתי-שם לו נקמות לו תחת-הנבחה
 חבבות, שבעה שם מלאו לו שמונה-עשרה, וזהו
 תהייה לנחל חוצב קיבוץ יערינה; בער בנחיריה
 מבטיע, הבנונה, כשקבור מחזל חצורם למשע
 חצורם, שר, שתובשק חוליהי את מוכידי-הנשים
 שם, שיאנו למלואם.

בתקופה שהולחמנו אותה, אירגנו את עיבוד
ושיטתם את הידעולים והמחלות בנאות, מספר
שלם. כיתתם חמוי ימי המלחמה, את המכור, אל
הנאות אל. המושב האפרים התבקש אפוא
להתאחד בעבודת כל הנהל המיטבית, לה
הוא ארץ כן עשרים כעבור שלוש שנים מנה
הוא ארץ גביר (בתקופה זו חתמנו את המושב
מחתום: הגבול את שמו שלחן, קבלנו מהמסכת
את הפרס שהחליף להנה, התחלת לבנות את
המושב בחנופה של גדולי ירמח"ת ומקץ ארבע
שנים נוספות התבקש להנל את התבניות
האוריו. הלפז עוד שנה, ואפרים ארץ נקרא
לנאביב כן להנל מן המנהל של ארדוקהק
ל מושב הירוד. התבקש חזו שימש שמונה שנים.
העמוד התחתון

בירושלים: כשישעו ויחשבו שכל
הדיוקנות, בדיון הלפון, ואפרים שלום המנה
הנהל במקום: העשיעו שובע נהר לבסמ המישה
הנזכר תנוע המישה, ויחזקל וכו', שלום נהר
ואו במקום: בשמיסיהות נהר לבסמ הנזכר
ועתה המישים, אריז הנזכר, ואפרים שלום ועמס
נבחר במקום. בשמיסיהות ארבע הגיע תוריה:
רם שלום נהר לרם המישה.

ואנשי ואב לילד (יוני, בן שמונה). השכלתו המורמלית דלה. מאחר שלא התאפשר לו ללמוד בגלל המצב הכלכלי והמישי של המשפחה בשנים שלאחר העלייה, נעזר בהוראתו כשנים

עברתי הרבה שלי למידה וקורסים
שאים של מנהל, כלכלה וחשבונאות. חרץ מאות
ביל למידה הספיק להיות חבר ההנהלה של
עצה האחרית בארצותיה ולהיות פעיל במפלגתה.
חמש שנים שהיא חבר לישכת מישלח העבודה,
כי גם שם אין רבים שיהיו מוכנים להתחייב
לחברת חסד וחסד שלם אדם.

תגידו אותם מנהל
אלה צרי' לקדו לחברתכם מנהל' לא ברור
אנו חושב שהתברר בכנסת היא ככל פעילות
הן חברתית ופסיקס בכנסת בתחומים שונים,
ידיים או כלכליים או חברתיים, וישנם אחרים
גורם שהם לא-רדיוק וחברתכם, העוסקים באותם
ימים. אינני חושב שצריך לתת לחברתכם דימוי

למה בבבל חלסת לבנות?
וזה משבר של חקלאות. משבר עמוק, וחשבותי,
חר כל המעילות הזכה שלי מבחינה כלכלית,
תית וחברתית, אוכל לתרום, אם אבחר, למיגור

אין השמיעה עליך תהירות בבנות
אחתי זה לא שינה אני הייתי תמיד מוכר באיש
לא יורד כבוד, ונשאיתי כפי שהייתי בדרך
אני גם ממנה להעניב את הרבים בצורה נכונה
ועם תבונה, אני לא חושב שכלל הייתי
נכנס מותר לי להוציא בצורה כפי שהייתי
לא תמיד לרווחי, ולפעמים אפילו מורה בעיני.

ואני אינני נותן במיגונו של צעקות או גידופים
והפרכיות. זה לא לרדוף, גם כשאני בא למקומות
ימים, או למרות שלחבר'כנסת יש פריכיליות,
רעים שמותרים לעשות, אני לא נותן לחשמש
פועל

הלל מן אלול

הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן

הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן
הוא יושב בחדר האוכל באולפן

יום שלישי בבוקר נבנסים ענת דולב
ומנחם גרניץ לחדר האוכל באולפן
הוצגו את סיסטול קוסמטי שגרתי הם
מגיעים לאולפן, מתישבים בניחות על
הכורסאות המצופות להם ומחכים להדג
תיו של ברי לנגפורד, במאי תוכנית
הטלוויזיה התלת-שבועית "עיר-פופ". במשך כחמש
שעות הם מקליטים שלוש תוכניות. בין "שום" אחד
לשני הם מסממים, צוחקים, לפעמים יוצאים לשתות
משות קי, דקה או שתיים לפני הצילום הבא הם
ממהרים בחזרה לאולפן, מנסים לשכנע ולהיכנס בתוך
שניות לאודיו השדרה. צופים מושבעים ואוהבים שלא
תמיד זה מצליח, שלא תמיד המעבד נקלט "חלק ונקי".
שבוע קודמילכן - ישיבת משרכת הצוות הקבוע
שמעון פרנס, מנחם גרניץ, ענת דולב, הספיק חיים
מלובן, הבמאי ברי לנגפורד, נאוה בורק (שהחליפה
את חוה יגלי-כהן, עוזרת התפקוד, צדלי סלומון לא
הגיע, בעת ביקורו באולפן הוא שהה בחיל, אחרי
שלום-שלום ומה נשמע נבנסים לחדר הסמוך, להכין
את התוכנית הבאה, לשבת על החומר. עוד לפני
שהם גומלים על "הבטא מספרת דולב שבביקורת
שנכתבה על התוכנית באחד העיתונים גאמר עליהם
שהם "נחמדים מדי", שהם "מפחדים להביט לתוכנית
להקח שניות במהלוקה".
פרנס אמר ש"מחששים אותם, מנסים למצוא
בעבורהם פגמים". מלובן סוגר את מעגל הקיסורים
באימרת הדדדדד. אנחנו לא יכולים לספק את כלם
כלוש תוכנית בחורש, אחריכן הוא מחזיק ומסין
סיפור על העיוססוד שהוראין בתוכנית הרדיו של
יעקב אגמון, "בירה ומצב רוח", וסיפר שם שכל בני
משפחתו מתאחדים פעם בשבוע מול מקלט הטלוויזיה
כדי לצפות ב"עיר-פופ", הם "נהנים מאוד", הגיעו
לחדר רוב מאה של שנה מערים גדולות ומעירות
שירות, שירותים ועד למבוגרים, חבוי המערכת
(המשך בעמוד הבא)

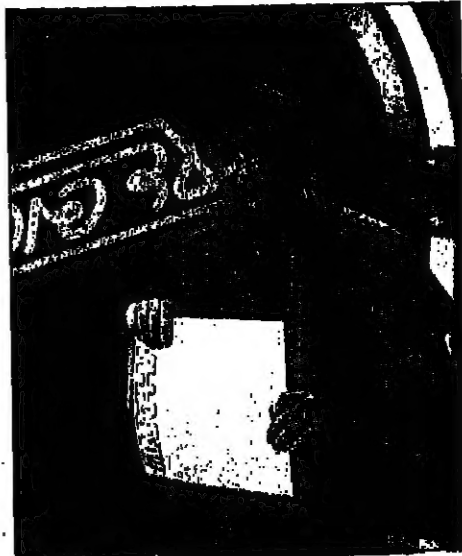
המשך מהעמוד הקודם

המתנים בחיבור. ודבר מוכרז לכולם. שאילו ראש הממשלה שמעון פרס הורה שהוא צופה בתוכנית הנגדה הוא אמר זאת לבגדדורה שלי. זו היתה שיתוף היום. מהמאה. ראש ממשלה, פרופסור, אנשים חשוכים, עוסקים, עברו מונן את גיל העשרה ובכל זאת לא רק צופים בתוכנית אלא אסילו נהנים ממנה. והיה יכול להיות מעניין לשאול את הפרופסור, למשל, מה הוא יודע על הרוק העכשווי, הערבי, שהתוכנית אמורה לעסוק גם בו.

"עד שפ", בגרימטה החדשה (שעלתה למסך בחדש אוקטובר 84) היתה התקופה של חובבי הרוק הישראליים. אחרי מרישתו של אהוד מנור - שבעת עבודתו בתוכנית זכה גם הוא לספוג ביקורת לאירוואק אהוד, במיגון סביר - היתה ציפייה שרוקא ובה צעירים כמו דולב וגרנית יביאו אליה משרידות אחר. היום כבר רבים מתגעגעים למנור. חיים מלכין, מפיץ חזיק בסלולריות, מודה שעיבתו של מנור היתה. מכה קשה שחיבה הערכות מהדרת. בתקופתו של מנור גם ההחלטה על הריסותיו היו חתומות אחר. "עד שפ" היתה אן, למעשה, ה"בייבי" הנפשי של אהוד מנור. הוא העלה אותה על המסך, הוא קבע מה יכנס לתוכנית ומה לא, ולמרות שהיו לצידו עוד חברי מערכת היה הקו שלו - ברור ומרדני - הקו הקובע.

קו של מנור נטה יותר לעבר, למרות שנכללו בו גם דברים ערביים שונים של אותם ימים כמו בילי בראג או "זה יגמר ברמקאות" שאירש הוא השתחלה פנימה והצגה לקהל. בישיבות המערכת של או המגישים חרשים והיו כבוד למלכין שגשש אחר לא היה מספיק טוב. הוא חשש שאיש מהצעירים לא יצליח להיכנס לנעלי של מנור. גם הקו הנגדה של התוכנית השתנה. קיבל כיוונים חדשים, שינויים תוכניים ושינויים קוסמטיים. "עד שפ" נהפכה למעין מגוון הורחב היקף החומר שהובא לשדרה. לא עוד התמקד במספרים של מלכין בודד, ועברו לחלשה רחבה של מערכת כולה גם מלכין מביע את רעונו. כאן המסך להודיע שחיים מלכין אינו מתימר לשום הבנה מיוחדת במינה, והוא כלשון המעשה, הוא בחלש אינו מעמיד פני ממתח. למרות זאת הוא

הוא צעיר, אינו יכול להגיד שהוא מנור. הוא צעיר, אינו יכול להגיד שהוא מנור. הוא צעיר, אינו יכול להגיד שהוא מנור.

מנור גרנית. מאמץ שהתגשש שלי השתחורה

משקיע בתוכנית הרבה זמן והרבה רצון. אנשים שעברו איתו מספרים שיש לו מתיחות לרוב הדברים, למרות שבשטח המקצועי. אין לו הכנה. לחברות התקליטים יש בעיה עם הדבר הזה. לפעמים מדברים אתו על להקה פופולרית וירדוק, אומרים ציגים מהעשייה הזו, והמלכין זה נשמע כמו שם של להקדמחורת. ישיר אחר: פעם התחין מלכין לקבל סרטון של סולן "והאם", ג'ורג' מייקל. כשהודיעו לו שהגיע הקליפ של מייקל, הוא תיבב בלא מעניין אותו ג'ורג' מייקל, אני מחכה לקליפ של סולן "והאם".

סיפור נוסף. אבל איש מאלה שחורו עלינו לא היה מוכן להודות. מלה שלא במקום יכולה לערער את שיווי המשקל במערכת היחסים הערינה שבין חברות התקליטים לאנשי "עד שפ". לכמה נציגים של חברות התקליטים ששוחחנו איתם בעת הכנת הכתבה יש. בטן מלאה על הצורך שלהם למסך תקליטים לוחה יגלכין, עזרת המסך, למרות שאין לה גניעה כלשהי לבחירת החומר. כולם יאמרו שהיו מפתחים את האמספקר אבל אין אחד לא מוכן להיות הראשון שיעשה זאת. הם חששים שמעמדם ייגע. זה מנכין מצב מסוכן לחברות התקליטים בארץ הראות את "עד שפ", באופן סביר, כהלך הראויה החשוב ביותר לאנשים שהן מייצגות.

חנה יגלכין מציגה את הפקידה כסוכני בעיקר. אני רואת לאסוף חומר מחברות התקליטים, לתאם מועדיי תקליטות עם הומונים הישראליים, לקבל מהחברות חומר צילומי, מלים של חשדים, רשימות של דברים חרשים שהגיעו אליהן וכדומה. בישיבת המערכת אני מספרת לזכות מה הגיע אלינו מאו הישיבה האחרונה. אחרי שהם מתיישים מה מכל זה ייכנס לתוכנית, אני מתקשרת לחברות התקליטים

ומבקשת לקבל את החומר החסר לי. בעת הקלטה התוכנית אני משמשת כעורכת-במה. את מערכתנו בכל מה שקורה חוץ בעולם המוסיקה. יגלכין: מפות או יותר. בכל מקרה, לא אני חשבת מה ייכנס - כך שזה לא עשיתי.

אנשי יחסי-הציבור של חברות התקליטים וישראליות וי מתמרמרים על כך שהם צריכים לשלוח לך תקליטים חרשים בכל שבוע, למרות ששועל אין לך צורך בתקליטים כי אינך מעורבת בקביעת החומר שישודר. יגלכין: מבורמרים לא יודעת. אין לי מה להגיד בנושא. תראה, לא תמיד מקבלת תקליטים. אם לפעמים יש להם מומרים, הם מוותרים עלי. אבל בחלט כן, ברוב השבועות אני מקבלת כמה וכמה תקליטים. תגלה חנה ויה מקבל עוד לפני שאני נכנסתי לתפקיד, כלומר, גם כשר אהוד מנור זה היה כך. אין לי מה להסתיי בנושא. לומר את האמת, את התקליטים לא יגיע אלי - זה לא יגיע כעבורה שלי. חומר שמשודר ב"עד שפ" נגיי בתשעים אחרים

המק חיים מלכין (מאחור), תבמאי ברי לגמורד ועוזרת התחקות חנה יגלכין: "תקנות חובבי הרוק"

לי שרבים מלכין קופצים משלוחיהם. נעלה כאן במיוחד הוא סרטי השללוע שנכנסים לטכנית. לאירדוקא כאלה העוסקים במוסיקה. פולחניה הישראלית מוקדשת לקולנוע תוכנית חתום. אבל גם "עד שפ" נהפכה ל"בציגה" מפייצו להופעות בארץ, אבל ממערכת "עד שפ" לא יצא יצולם אותם בהופעה או להקליט עם ראיון, הנהיה הרשמי. אין תקציב. אותו סיפור חוזר עם השטות כישוראל של בליין ואניגנז, מוסיקאי מצויין ומתקן שוב אין תקציב. אלא שמעבר לכך רצוי להודיע שה האמנים האלה לא הביאו לישראל אמרגן "כבר", מהחשובים שמורעים בשטח. הם גם לא התחיישו במשודרים ליחסי ציבור שיוצרים ויטב אין לחליל

לפעמים קורה שחברות התקליטים מודיעות למלכין שבחזיר הכינו ראיון עם להקה מסוימת. היא יכולה לחמוץ את החומר, אבל תעשה זאת רק מתנאי שהוא יתחייב לשדרה. אם מלכין אכן רוצה את הראיון - הוא ישיר אותו למרות שהוא רובש אותו בחזית בשל. כל התופעות הללו ודומותיהן נובעות, מכוון מחוסר היכולת של מלכין לקנות סרטינים בחזיר ללא התחלפות - חברות התקליטים. ייבוא עצמאי יגורו אחרי הצאות כספיות גדולות מר.

מניח תל-אביבי של המלוויה יאמרו לך שמלכין אהוב מרשים "פרסום זר", חנה המספלת ביוח-הציבור הישראליים של כמה מציגות חרשים. מומיה את מלכין להקטנת מיוחדות. אם הוא לא יכול להגיע, לפעמים מוכנים שם לחתום את שעת הקדמה במיוחד בשבילה. לפעמים, אנשים נפרסם זר, הוא בא גם עם האשח ואסילו חתום.

המסך כבר לשאלה מה יעלה על המסך יש יחיד קליטים או כתבות בתוכניות אחרות של המלוויה. מלכין לעולם לא יסכים לשדר קליפ שיש גם כן שודר קודמלכין ב"הדיווח" או "להיש" נאש. מכאן הלוך על חברות התקליטים לתת לו "שם רשמי". גם החיסים בין מחלקת החדשות של מלכין פותח את המלוויה בערב שישי ורואה מה על אגן זה או אחר שהוא תוכן להקליט ל"עד שפ". מלכין צריך להבין את השטח כחורש לפני שיהיה מוכן. למחלקת החדשות מספיק יום אחד. לנעם מניעם וילוקי-הדעות בעניין זה עד למבחן המלוויה. גם כאן יש סרטי עדיפויות. דוגמה מפתח פליסר ובה לכונה ב"יומן" לקראת המסע

אבל - דוגמה מסוג אחר - כשהגיעה לישראל "כרמל" של אנטוני גראם, נמצא התקציב להעניק להם זמן-מסך ב"עד שפ", למרות ש"כרמל" דחיק מאד מלוויה מופע רוק. חברי המערכת ומלכין בראש יאמרו לך שהשקילות שלהם הם. איכותיים בלבם שהוצעו למסך מגוון רוב של חומר הוא חזית המסך אותם. אלא ש"כרמל" הוא רק דוגמה אחת מרבות. לל מי שמקורב לנעשה בעולם המוסיקה, בתעשייה במיוחד, ידוע שמדובר. כאן במעין מעגל מוזה מקרוב "עד שפ" קשורה לאמרגנים, ליחסי-הציבור, למסע מכירות של חברות התקליטים. ושם היות הדיר, במסע

שילכדו את הצופים, ואחם לא מלהיכים. בפרדוש לא ולמנחם הוא אומר: פרשה לי לומר כך משהו לא נעים. לפעמים אתה גורא על המסך כמו שהרדים שקרא את רשימות החללים במלחמה לכנון. אתה צריך לתת יותר אקסר.

מנחם גרנית, איש רשת ג', עשה דרך ארוכה עד שהגיע לסלולריות. פעם היה סוכני ברדיו. האהבה למוסיקה הביאה אותו ל"ג", ושם הוא אחד מהעורכים המרכזיים. היחיד מקצועיים למערכת "עד שפ" הגיע עוד בתקופת אהוד מנור. גרנית ידוע כמי שמבין במוסיקה, אבל בסלולריות צריך יותר מכן. יש התוענים שקוד היום הוא לא לגמרי "עובר את המסך". עדיין קפוא, סטטי, עדיין מתרגש. גרנית לא יכול להיות "ריג'י". אין לו האופי המתאים. הוא ידוע כאדם שקט, מתון. בהגשה שלו חסר מעט פילפל.

גרנית: "בהתחלה הייתי עצור, כי די התרגשתי מול הערוכים. זה היה חש בשבילי. אינני יכול - וגם אינני רוצה - להיות על המסך שונה משאני בחיים. אבל אני מאמין שההגשה שלי השתפרה עם הזמן."

ענת דולב: "אמרתיו שאני לא מבינה במוסיקה"

היחיד של "עד שפ" אמר בעצם להיות סימולה באנשים הישראליים. גם בנושא זה חללים, לרוב, על המסך, מנסים לקלוע לממוצע. במסע כל תקליט חדש של אמן ישראלי יוכה לחשיפה שמיתרגמת לראיון. קשה לסרב לאמן, אלא אם כן הוא חסר פרסולריות להולטי ומשעמם עד אימת.

בחינת החומר לשדרה אינה הבעיה היחידה של התוכנית. גם צורת התגשה וכוה ל"לישויש" מכיוונים שונים. בישיבת המערכת שנכחתו בה ניסו לשמץ דברים. דולב מבקשת לשנות אודיות אולי המאורה אחרת. גרנית מציע משהו כמו פאב שבו דולב וואו ישוב וישחזר ביניהם.

ברי לגמורד לא מבטט מרדך ותגשה של דולב וגרנית, במיוחד מול גרנית. "אנחנו צריכים מנחים

דל סני פיס

דגמים ■ מוחשבים ■ מכותנה ט

-AP-

השבתון פרידל דובר

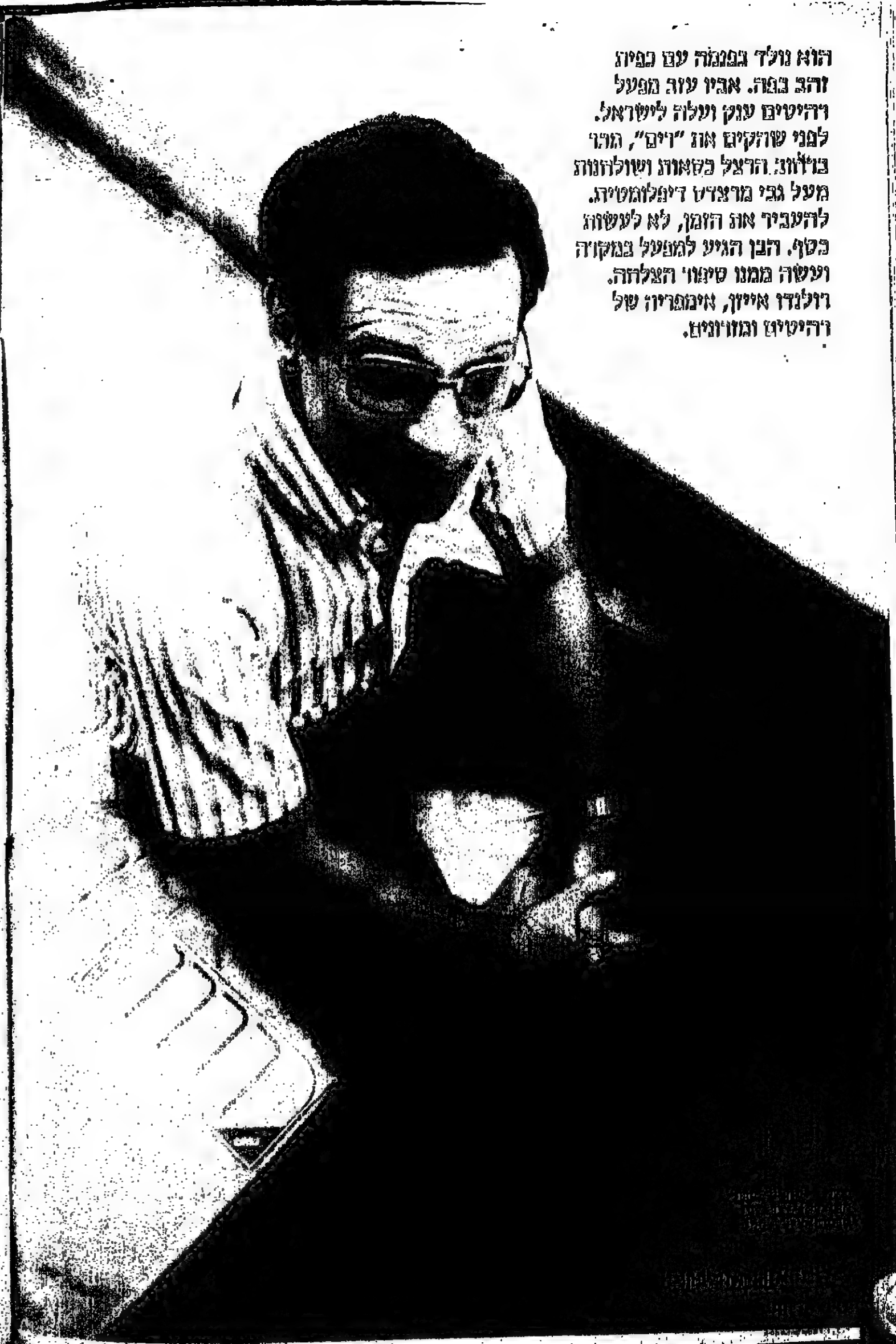
הז'נרל מ'א'ל

אבני אבן
זאת

ביפ... דלחא מצינה אופנת גרביים חדשה, לספורט, לפנאי ולכל המשפחה... ביפ

הוא נולד בממנה עם כפית
זהב בפה. אביו עזר מפעל
רהיטים ענק ועלה לישראל.
לפני שהקים את "ריים", הור
ביליון: הרצל כסאוו ושווהווה
מעל גבי מרצדס דינלמטיה.
להעביר את הזמן, לא לעשה
כסף. הבן הגיע למפעל במקוה
ועשה ממנו שינוי הצלחה.
רולנדו אייזן, אימפריה של
רהיטים וגוויזואל.

הוא נולד בממנה עם כפית זהב בפה. אביו עזר מפעל רהיטים ענק ועלה לישראל. לפני שהקים את "ריים", הור ביליון: הרצל כסאוו ושווהווה מעל גבי מרצדס דינלמטיה. להעביר את הזמן, לא לעשה כסף. הבן הגיע למפעל במקוה ועשה ממנו שינוי הצלחה. רולנדו אייזן, אימפריה של רהיטים וגוויזואל.

הקניע בנין

מאת תמר גיא

בכפר שמידי, אבל שרת הענין עולה מאיר הכיורה
לו שלא נהא לרישלוטס דו, בעיקר אם הוא יהודי הם
וציוני להם, שלא לגור בירושלים, וככה הניעה
המשטחה לירושלים.
אין סערות דיפלומטיות בין ישראל לממנה
ולמכיר הראשון אחרון איין היה משעמם בשגרירות.
זמן לא היה חסר, ובעיקר לא כסף. חסר היה רק ענין
בחיים לאיש שכבר עבר את גיל 60, ומן הצד חסר
לדרישים. קנה בגינה ירושלמית קטנה והחל לייצר
כסאות ושולחנות. יותר תחביב מאשר עסק. את
המטרה היה דיפלומטס המכובד מעמם על המצרים
השטורה בעלת לחיות הזהיר הרשמיים, וטוב אתה
לארס ולרוחבו. של רחוב הרצל בתל אביב. הקריו
במשך ער אחרי שהתבונן מסביב והאח מה חסר בשוק.

כך הניעה להחלטה הוא יבנה ארונות-קיר. שר
האצור פנתם ספיר הציע לו אלפיים מטרים מרובעים
בבנינת-שאל, ובתנאי שימחר להבנים קצת חיים
באיזור החקשיה הגוסס למחצה. איין שכר מומחה
גרמני לעזור לו בהקמת המפעל, והפירסומאי ויכל טל
נתן שם לפירמה רהיטי ירושלים או בקיצור "ריים".
עיקר שכתנו השיווק קשה להוכיח ארונות-קיר על
מרצדס. אחרון איין גם לא ראה את עצמו חסר
לחיות של רחוב הרצל, אפילו על גבי משאיות. הוא
חסר בדאש שלו לימים של ממנה. לחשוב בגורל. "ריים"
לא היה רק מפעל רהיטים אלא גם רשת חנויות.

ב תופשת המסמך של 1963, ומן קצר לאחר
שהתחתן, קפץ רולנדו לבקר את הוריים
ובהורמנות זו גם להציג את כלתו. הם
גרשמו בבלון "הנשיא". אחר-כך עברו
לדירה משלהם. רולנדו לא חסר למעבדות
הבינה המלאכותית ול"אלוהים שלו".
באוניברסיטת נורת'ווסטרן, אבא הציע לו לנהל את
המפעל. הוא נשאר בירושלים ונכנס אל הארון.
לציננות ולאבות הארץ הגיע מאוחר יותר. ותהליך
עדיין בעיצומו.
תאמיני או לא, כשהגעתי לארץ - זו הייתה
הפעם הראשונה שעברתי, הוא אמר. את הבשטה
שהבנים למפעל הריגשו בשוק. "ריים" - יצרן ארונות
קיר סטנדרטיים - היה שם נרדף לחוצות פשוטה אך
אמינה, ולכן מבוקשת. בשנים הראשונות שלנו
המחשבה העיקרית הייתה איך להחליף את מזר המוצר.
איפה לחסוך. היום בדיקו להפוך. קודם כל שאיפה
ליכות. גם הסעם השתפר. זה מתחיל בתוכנו המוצר,
בשיווק, בסך דעת קהל. קשה להשוות חקשיה כמו
שלנו לגור פרט. הוא לא משקיע במתוח מצב כמנוע
אנחנו עושים מוצר שאת כל הסעיות שלו כבר
תפסנו. חומרי גלם שלנו זולים יותר. אנחנו גם
מקדישים על בקרת איכות, ומבחינה זו עולים גם על
האמריקנים. אצלם אין בקרת איכות כמו שלנו. שם
לב שאלם ודרי-השינוי חמיר וחשוכים גם בתוצאות.

הוא מבין מכיר את כולם במפעל. כל מי ששוכר
לדינו - מיר יש לרולנדו סיפור עליו לזה ענינו
בניתוח. זה עבר. משיווק לבקורת ומצטיין. יחסי
העבודה במפעל טובים. שביתה לא הייתה שם -
שביתה זה כמו בחולה מסיים רק פעם אחת.
אבא אחרון מעלי, וכעס מאחרי הקלעים, היה
מרבין. קרוב לשבעים ועדיין מלא כוח. שואף
להתפתח, ער מאח ועשירים. התרחבה באח לאתר
מלחמת ששת הימים, ב-1968. לא התמסר בארונות.
ועברו למורונים. לא יצר עצמאי וממחנה אלא
השתלסות על מפעלים קיימים. תחילה רכשו את
"פרייז" מקבוצת מאפי. רולנדו פגש את העיסקה.
עשיתי גם כמה שטיות אבל אבא התערב ותיקן.
הוא אמר. בינתיים היו צריכים להרחיב את שטח
מפעל הארונות פי חמישה - לעשות אלפים מר.

הן פחות מעשר שנים, ב-1977, יצא שובצור
"ריים" לגייס הון בבורסה. אבא אחרון מכר לא מכבר
את חלקו במפעל בפנמה. הון עצמי לא היה חסר גם
קדם. רק מה. ההחלטה תמיד משולטת. כעבור שנה
רכש את רשת הויקס "רייט" - שמונה חנויות. ארבע
שנים מאוחר יותר השתלטו על מורנו "מטי" וחיטלו
מתחתיה נוסף. מחברה אמריקנית קיבלו את התיכון.
ליוצר את מורנו "סילי", זה היה טיור הצלחה.
תחלה גבנו בביתם קי יצור מורנו "סילי".
עכשיו, גם תופקו של 2,000 מורונים בחדרש לא
מדיקה את הכישר.

(המשך בעמוד 28)
מלפכוכו 21

קנטול כבוד של ישראל. אחרי שעלו לישראל, נתמנה
מכיר ראשון בשגרירות פנמה. מי שסוף את המשפחה
לעליה הייתה רחמי. היא הייתה היורה של אבא. למיה
בכתיסטר יהודי, תועסקה בציננות. היום נשואה רחמי
בדארי לישראלי ומנהלת את המחלקה לתלונות
הציבור ב"ריים", כמכון.
רולנדו היה שונה. התרחק מהיהדות כמעט
במשנן. למד בבית הספר האמריקני והתבונן להמשיך
באוניברסיטה אמריקנית. הוא לא יצא עם נערות
יהודיות. העיירה היהודית באירופה תרבה מזמן
ועלמה כעשן, ובקהילה של פנמה עדיין היו מכובדים
מלווים וזוגת צעירים בשוליים שלפני השפה. רולנדו
נמשך למכונות, לטירות ולספי מים. וגם לרומנטיקה
של הרעוב הלא-יהודי. סיפורים ממאה אחרת, כמו
מהאריס. אנו עד חזר איך בגיל 16 עמדו שלושה
חברים מתחת לחלון ביתה של בתורה ושרנו לה עם
גישרות. בציננות. אבא אחרון עשה נסיון אחרון
להחזיר בתשובה. כשרשם אותו באוניברסיטת
מיטסבורג ביקש שילך למגוש לפחות את הדב המקומי.
רולנדו אפילו לא רצה לשמוע על כך.

הוא מכיר את כולם במפעל.
על כל אחד יש לו סיפור.
"לזה עורנו בניתוח. את זה
קידמנו בתפקיד". יחסי
העבודה טובים. שביתה לא
הייתה שם. "שביתה זה כמו
בחולה", אמר רולנדו,
"מספיק רק פעם אחת".

ב מיטסבורג עשה תואר ראשון במינהל
עסקים, ותמנה בחקר ביצועים, ותחליט
להשתלם באוניברסיטה המעולה של
נורת'ווסטרן. מכיוון שהציננות לא היו
טובים במיוחד, הוא חיפש קשר אישי
לראש המפקדת, והצליח לקבוע עימו
היום הוא מדין שהתוצאה הישראלית קרומה אצל
לציננות.
בדיקו באותה תקופה שכנעו רחמי את הוריים
לעלות לישראל. צעירים כבר לא היה המפעל בפנמה.
גרף הון. אפשר היה להשאיר את גינולן. בידי
השותפים. קרובי המשפחה, ולחיות "פה" בארץ
מתווחים. אבל לא איש כמו אחרון איין ילך בטל.
ובמה כבר יכל אבא עשיר לתועסק בישראל? ממלטה
פנמה העניקה לו מינה של דיפלומט בשגרירות.
ובאחר שכונתו של עשירים יגורו. הוא חיפש בית

שבנין נתניה, שגריר ישראל בארם,
נאם בעצרת הכללית הא בודארי לא בודק
אם הרכב מצומה בפוליטסטר ולכה
מכירס. ואלי כן. שרתי בעבורו האל רחוק
היה "ציוני נתניה מנהל המכירות של
"ריים", קונצור הרהיטים הישראלי הגדול,
שיצא עכשיו את תוצרתו גם לארה"ב. ואם לא
משיגים אותו הרהיטים בארם, אולי קורץ לו ארון
היו החסר עם המכונות הכמות והמסים התוכים
ממן הארץ של "בלומינגהילס", כשואר חולף לידו
מנהגהלישית - ורישת שלום ומה מרולנדו איין,
מנהגהלישית, מי שהיה הבוס שלו.
לנו עשירים וחמש שנים קיוו המרצים בתוג
למשפחה שימשיה באוניברסיטת נורת'ווסטרן ליד
שקט שחלבו, בן העשירים ממנה, ימשיך באופן
מק למקד את התחום העדש המסעיר של הנינה
המאמחה. האלוהים שלנו במשפחה והא או הרברט
שישן חסן פרס נובל. עבודתו לידו ומלכר הבינה
פלאכות כמעט ולא התענייני בשום דבר, מספר
חלטה. אבי, אבא, חיימי בין הסטודנטים הכבודים
אשרי רח לחיותה. אפילו חשבת, וגם זה בנפרד
מספר שלנו בדה התגו בחדר אחי.
קשה להאמין אבל זו עבודה רולנדו איין. האיש
שקט לרד שעה ובשמינה אות על יהודי ברית
מפעל. על היחה התחת של מספר עובדי תועשיה
לחת עובדי השירותים. וכמכון על עיצוב רהיטים -
הוא אחד מסודנים מביק אליו הוא מתייחס עכשיו
בכל מה אדם ד. היום בגיל 44, הוא לא רק עומד
בא קונצור תעשייתי גדול ומשגשג ותושב ליצואן
נשי, אלא גם נבחר כיושב ראש החסיבה הכללית
המאחדת תועשייתית נתמנה קנטול כבוד של ממנה
משהל. מבין בריקסטר ככנס הבינלאומי הראשון
מפגש ער אי אלו שלחיות ציבוריות. אבל עם יר
ק הלא מרח שכל ואת תועקים אותו מפעם
לשם נעוטים לעבור מאקסמי. אבי מאשר כשבאים
אל תועקים חברה מתחוקר או ממחשכ לחתייעץ
אוי.

לפני ש"ריים" חולסו באו לעולם, היה מפעל
העשיה המשפחתי תועק שהקים אבא אחרון איין
ממנה. המפעל הגדול ביותר באמריקה העשיתית. ליה
תוצר קרא לו, משוה גדול מי שלושה או ארבעה
לער משור גילנדו הישראלי. אבא אחרון ואמא
מישהו מנחה איומנה כל את לחד. הם נגששו
תחשבו כעמם. דילג לממנה, ופתח בעסקי הרהיטים
מן שר אדי שפצה מלחמה העולם השנית. כעבור
שנים גדל רולנדו, אדרי גולדה רחמי. ילד איין
היה תועק העשירים והקדוה של פנמה. בלוק את למטה
למלה כן היחה שכונת מצוקה מתיריה בעוני
חלטה.

אבא אחרון יהודי חסן, ציוני חסן, היה מפעל
מק קודמה לפי אתר רבוע עסקי תועשיית. אי
אין לא עמי כבאשה. אדרי הקנת המכירה נתמנה

הוא מן המעלה

יעקב, בן קיבוץ שסיים את שרותו הצבאי, גויס למודיעין ושלה על ידי "המוסד" לקנדה לבנות לעצמו זהות בדויה של סוחר אלקטרוניקה מצליח. במסווה הוא נשאל בבירות ומתחיל לעבוד בה כסוכן חשאי. תוך כדי שירותו בביתו לבנון הוא מכיר ונושא לאשה (במקורה "המוסד") את מסעודה, בת למשפחת גמאיל הנכבדה, ומוליד שני ילדים. ערב מבצע "שולם הגליל" הוא נקרא לחזור לישראל, אך מעמיד את מפעליו במי בריה קשה: אם לא יתירו לו להביא את בני משפחתו, הוא נשאר בלבנון. "המוסד" מקבל את התנאי. זה הרקע לעלילת "הסוכן", רומן חדש מרי עטו של יגאל לב שיצא בהוצאה "כתר", המתרחשת בשלוש שנות מלחמה לבנון. היא מתעמקת בעולמו של סוכן ביון שרוף החוזר לקיבוץ עם אשתו הערבית-נוצרית ועם בנם הצעיר, את מערכת יחסיהם עם החברה הקיבוצית ועם אנשי "המוסד". בפרק המתפרסם בעמודים אלה משוחזרת האשה את לידתו של רומן האהבה עם הסוכן הישראלי.

מאת יגאל לב

סופה אשת איכר. הרי היא בת למשפחה אצילה, אדירת כוח. ראייה לה חתונה למחר בעיר ונמרץ, לגבר יפה תואר, שהיה בן בית בחצרו של המלך ירדן, ובארמונו של נשיא סוריה, ואצל נשיא לבנון. אשה המעלה בראייה של בעלה במעמד ההתקבלה שלו, ובעלה היה סוחר מבורק והיה. אשה העולה ונכשית היא אשתו של איכר, ואין לה משלה דבר וחצי מה, וגם לא מה שניתן לאחרון האיכרים בלבנון. אין לה דירה משלה. לא מנהל, לא תבשילים, לא מעמך, ולא כבוד. סתם אשת איכר החיה בתוך משתטטת שכל בה הרכוש הפרטי ולא ניתן כל פיצוי תמורתו. יתכן לה על המדרגות ומחשבותיה מוליכות אותה אל מעבר לגבול מה חיל. אל בירות שלה. אל העיירה היושבת לאורך הים. ג'ונייה, שהם ממנה את נמל בירות ואת בחיה רבי הקומות. במחשבותיה היתה ביטחון שהחיה של ג'ונייה, כחומים הפרטיים והאיים והמדרגות לתוך מדרג קטנים, באכטה שהיו מפליגים בה לקפריסין או מניחים לרוח לנשם אותה לאורך הים מראש הנקרה ועד לטריפולי. עולם זה נראה לה כעולם נעורים שהלך ולא השאיר אחריה אלא את הפיתיון הקר.

עמרי, בנה בן השבע, הלך בריצה על פניה עם מה שמדבר בלחיה בדרך לרקות תעלול זה או אתה. הוא הרעים בצווק. חוק, כפי שאר הילדים, לרשע גופייה, מכנסים קטנים, יתכן. הם רצו אל המון ללחם במשחק שוטרים וגנבים. "אמא, אני אאחר קצת", הפריח בעורו מה ללחם את הבית. הם קראים לו עמרי. את שמו היפה עמד גולו מה. מה רץ בעמך מרוע עמרי אבל הוא רבץ בשם העברי, מבקש להצטרף לעולם הערבי. לטשטש את המבטא המזרחי שלו ולהיות צבר כמו שר בו הקיבוץ. הוא אפילו מתבייש קצת באמו הערבית. כאמו שאינה חתם למבט הערבי, לבנות הדור השני של הקיבוץ והחלוצות במבטאים קשים וקשורות נקשרו חיותן או יריות עם כל בני הכפר הקטן הזה. עד שהנשיא אמר דבר צובעת את ציפורני ידיה ורגליה בחרת בקפידה את בגדיה ממשפחת בשרים יקרים מבקשת לשמור גם כאן בכפר על עולמה ובלב מרבייה בת בירות וכאשת כפר. לא נחו לו שאמו יוצאת חופן כל כך בעקש אחר שאמו...

ענה ככה כשתה את מצבה של פרחיה. כאילו קפצה עליה הויקנה מהם הפנים הנאים שיעורם מתוך במין חיוך רך, השפתים הנושניות, העיניים השחורות והדשנות. הפנים החייכניים ששמרו על רענותם למרות מה מקשה לגיל הארבעים, כל אלה נראים פתאום עיישים חקנים. העור נאזר ודלדל מלחיות ובעלה רופס מתחת לסנסר. ידיה, שעליהן היתה נשענת ידה הלבנה והמטופחת וקצת האצבעות שלמדו לפרוס על פסנתר ללחן מבט מים, ידיים אלו נעשו וקנות, ועורקים כחולים בוגרים שופט מבט לעור הקמט. ידיים של זקנה. היתה כדור. ראדו נשך המדרגות שעלה על המזבח קח את כנף את ידו אשר אוחזת את יתוך ודך אל ארץ המדינה העולה שם לעולה על פני הים. לא היה אלוהים העלו את ראדו כקרבן לאלוהי העבריים ללחמה של מלחמה או שמה לאלוהי של ישו לא היה אבא יש וכות לקחת מה שגם לא היה חיים ולהעלותו לעולה. איזה אלוהים הוא אבא ער כי שחש את מאכ או מאכ קח את בנה. הם לקחו את ראדו אל ראש אחד מה העולים לעולה. איזה אל מהלשמה מתענג עכשיו על התיאור הנורא שם ראדו, אהבה האות הגדולה. הבן אשר התכחש לה שנים רבות נפגשו והתנחל את אביו. היתה זריכה להחזיק עד לקיבוץ והם שכלב גליל כי ללמוד כמה דברים מהמים האפיו של הסוחר הערבי שהכירה.

אשת הסוכן

רק כאן בכפר, בבתי הילידים, ברפת, במטע, בחדר מנחה, במגרש המשחקים, חדרה הראתה את בעלה באור חרש. חדרה הבהירה את פניה עם הילדים, את חבנות הקריה בתפוקה המשפחה. או חתם את לעולם של צעיר שנשאר בלי חדרים ונאלץ לפרנס את עצמו מה כי להשלים עכשיו, במערכת הים והשונה הו של הקיבוץ מצאה פתח למשפחת רבות שהתמחה על עולמו של בעלה. אבל יעקב חזר הביתה עליו חזר קרב העולה. ראדו העריך את אביו באותה דרך הרבותית שהורג עליה בבת. לתת כבוד לאב. להיות מבוגר. זייתו וממושטע. אבל ראדו חשק למערכת העולה הו את נעיותו הערצה המהפלה באהבה. הוא אהב את אביו היה, באה בו. ניסה להיות תמיד ילד, להתלחלח אלו בהפגנות, בהפגנות לחיות ילד, ללכת אתו למשורר המבוגר לאורך השגרירות, ללכת אתו למשורר המבוגר. לעשות למען דברים עוד לפני שביקש פתח הערצה על היחסים היפים הללו של בנה עם בעלה אותו ענה של פתח משה כי המשפחה מלוכדת בלי קשר לחוקים ולמוסכמות הכופים עליהם להיות יתר.

היתה יתרה על ראדו עליצותו של אביו. קלות היעה הוואת הפורצת העיניים מאחורי המסכה של מורד נבכך. השירות שלהם. ואפילו הצטרפה להשתתף. אביו כאשר היה מבנה לשמו פרטי השירותים שערך. עליו נשען. כל אלה היו חביבים עליו. יעקב בדרכו לחקירה צולחת, יתירה

מוסיפה פרחיה עכשיו, כאשר למדה להכיר את מערכת היחסים של יעקב עם אביו ואת כל הבעיות והכרכות במערכת יחסים זו. יעקב היה רוחה אותו במין קוצר רוח נועם. אם היה מצב רוח נועם היה פשוט צועק עליה, מסעודה, אולי תוריד את הילדים שלך מעלי. ובאותה דרך אופיינית לה, בקייה מחשבות אישיים לא הרהרה מסעודה בגורלה שלה ולא נחמה את רעתה אלא על בעיותיה של ראדו. מה חשיבות יש לצורותיה שלה, לתחושת הרוח, לנענועים, מה חשיבות יש לאימה שירות עליה פתאום במקום מרוחק בליך מהבית, נכדי למנהגיה, למחשבות ולתרבותה. ומה כל אלו לעומת צרותיה של ראדו. בסופו של דבר זו היתה הבחירה שלה. וכך היא יושבת לה על המפתח והמולת הקיבוץ עם ערב ננועת והולכת, הפרקטורים תוררים אל הסככות מהשרה, ענני אבק עולים עם ערד הצאן, והבשמים דומות לנחל אפור לכן המתפתל לו קוצף ושוצף דרך שדה התלתן ושדה האספספס, ובתנועת הראש שלהן, תנועות הגב והאליה הן יוצרות תנועה גלית רצופה של זרם מים שאין לו סוף. היתה נתישה באוויר, ריח שדה קצף, ריחוח הצאן וריח אבק, וכל זה מעורב בנתיחה מתוך שלא עמרה על טיבו, נתיחה שעות הערב. כאילו השמש השוקעת היא פרח ענקי המציף את החלל בריחו הענני רגע לפני שהוא נובל. וקפה את גבה. כך יושבות בשות איכרים על מפתן הבית להמתין לבעל. נעשיתו אשת איכר. ובאותו ולול מעורן אמרה לעצמה אכל הלכתי אחריה. כך חיבת אשה ללחם. לא חשה כלל כי חיוך ענוג עלה על פניה והיא ריכך את תווי הפנים הנוקשים, וקמטים שצלו במצחה וסגרו על עיניה ובחיות פיה. עכשיו הורחה ביעקב ולבשה ארשת רכה וענוגה.

מתי חלמה שהיתה אשת איכר? הרי היא בת למשפחה אצילה, אדירת כוח. ואין היה לה שתינשא לסוחר צעיר ונמרץ, לגבר יפה תואר, שהיה בן בית בחצרו של חוסיין המלך ירדן, ובארמונו של נשיא סוריה, ואצל נשיא לבנון. ובעלה אכן היה סוחר מבורק ועשיר. איש העולם. ועכשיו היא אשתו של איכר, ואין לה משלה דבר וחצי דבר, וגם לא מה שניתן לאחרון האיכרים בלבנון.

הקטים אותה הגבר גבה הקומה ושחור השיער. פגשה בו באחת ממסיבות הקוקטיל של שגרירות ירדן בבירות. השגריר הירדני מוסטפה קאמל, ידידה משכבר, הליך אותה בין האורחים לחץ ידיים, קר ידיה. המסיבה הלכה ושקעה באותו שימון שגרתי שהוא מכה כל אותן מסיבות תרבותיות. לזו. תמיד פגשה בהן אותם שגרירים, אותם יועצים בחליפות שדר, נמפחים צבאים במי ייצוג ראחוניים שהם נראים בהם כשוערי בית מלון, נציגי תחומות בלגיות לבנות שחורות כסף וזהב, שייחים שחורי זקן חייכניים. אנשי השגרירויות האירופיות ונשותיהן והצופות המתחרות בשמלות מערביות, שאשה שכינה לא תעלה על רעתה כלל ללבוב במעמדי.

אולי מעטה השימון שעל פניה, או הבירות שאפפה אותו במעגל, היא שמשה את תשומת לבו אליו. סוחר ערבי מצליח, מחליפת ערב נאה ומחוייטת על ידי האופנה המאוייטת. עניבת פורס לבנה. חסכון בתנועות. ניכר היה כי רוב באי הקוקטיל מכירים אותו. לחצו ידיים, שוחחו בעדינות. הוא היה בן בית בשגרירות הירדנית ולא פגע ראחה אותו מסתור בחשאי עם השגריר הסעודי, מחליף בירות עם השגריר המצרי, מתחכם בלחם עם השגריר האמריקני. נראה כאילו המעגל התכונן והירדני הוא אופף אותו ללא חרף. אף על פי כן נראה שריו במעגל בלתי נראה של בירות. הכפילות הוואת משכה את תשומת לבו. כאילו כל לחיצות הידיים, החיכים פריצות, איהם אלא הצגה שערך או מס שהעלה לנימוס.

אבל היא ראתה את עיניו, שהיו ודורות בירות עמוקה שלא עמדה על טיבן. עצבות במעט, לו פרץ בנחתה באמצע הקוקטיל הזה, לא היתה מסעודה נדהמת. להיפך, ציפתה לכן. השגריר הירדני לפת את הרוק והציגה לפני הגבר הצעיר שעמר במרכז מעגל, "הבית" את אחד הצעירים המזהירים שלנו, מוסטפה סילואן. מוסטפה הרכין את ראשו השחור המבריק במידת הנימוס הראויה. שמה לב כי מבטו ריתק על פניה באותו חיפון מקצועי, במבטקש לתחת על מעמדה. איך היא נראית כאשה. פתאום מצאה את עצמה מבקשת לתת תשובה לשאלה התצופה הו. שאלה את עצמה, איך אני נראית כאשה?

עיניה חייבו אליו באותו ניסיון אריב ונשי לפאת הן, אבל עיניו נעשו פתאום צוננות ומנומסות כאילו נבהל לחיובת שנחשפה לפניה מחשבותיו. והוא חזר אל הנימוס החזיר הצונן שלו. השגריר הצג אותה במסעודה לבית גמאיל. היא באה עם אביו, תחישו תחישו הלבנוני. כאשר נפרדה ממנו ראתה אותו טופח על שכמו של הנספה הצבאי הסורי. ברזש מחורר במי ארגמן וכסף ובשפת מדליות, בעל שם שחור עבות וכנפי טיים שהעירו עליו שהוא שייך לעילית של התמולה העלאוית. אחריכך נעלם מעיניה. אבל משור השירי אותה ולא נתן לה מנות. דומה שהענינים הללו והבודדות ליו אותה, וחליוו הנבון העצוב שלן משש על מחשבותיה.

עיבה כמה הקירות על אודותיה. בירות, איך-עלי שמוסדות היא ומוסכמות כולה, אינה אלא עיירה קטנה. אנשי השכבה השלטת מישיבים להכיר זה את זה. מצאה שהוא סוחר מבורק שגילה לפני כולם את העיר האלקטרוני ונעשה סוחר מצליח בעסקי מחשבים, ציוד אלקטרוני. יש לו תחת גודלה במערב בירות. בדרוב איכר-סער, משרד במורה בירות, למעלה על הנכס מהר לקולן האמריקני, המשקיף אל בירות כולה, אל המפרץ, אל המסוף הנשט ואל הסניגות העונות במלל ואל מסוף הקנע שכלמה הושטה את המשרד וזכות לראות בדרך משרד (המשך בעמוד הבא)

ראש נקי- תוך שעותיים!

**תמיסת חביב
להשגדת כינים
וביצ' כינים
תוך שעותיים.**

כן, תוך שעותיים הראש נקי מכינים ומביצי כינים!
בתמיסת חביב מביא לחשדות הכינים וביציות.
מסלקן זו אומצת עיי משורר חבראות אשר בכך
חלק בעקבות משורר חבראות חביבי שאישר
המלצת דומה
לפני חשימוס קרא בעיון העלון המצורף כפי שאושר
עיו משורר חבראות. להשיג בכל בתי המרקחות לא
מרחם ורפא.

אביק וזה עובר.

לרמתותיה, מבעד למושכות, והדבר נסע בה את הריגשה שז לא הפעם
הראשונה שהוא נוהג בכרכרת סוסים. רלת המעורר היתה סגורה. עצי סוס
אליה בדיק. הרוח היה שרד באפלה כבדה ורק הסוס הלכן והתק.
דפק על הרלת. נפתח אשנב, וכבר הם בעולם אחד של בידות, בל
מוערוז גועש עליו חוטס של ריקודים, שיה גברים וגשים נע כמעט
ישבו סביב שולחנות קטנים, ועליהם גרות ורחים. כפלות האופייניות
לכירת לבנון. כוכב הראש המוריסני מצד אחד וקלות הדעת מצד אחר.
הכפילות הזאת היתה מובנת מאליה, כאילו אין קיום לכירות הרצונית ללא
הפן העליו של, והסגר במעוררו לילה, התבא מאחורי רלתות חורשים
ואין קיום לעיר התוססת ללא בידות הרצונית, הלחמת עשיו לפסה
מלחמה נואשת, מלחמת פנים אל פנים שכדורים מברסמים בה את אגן
הגנים, גנים משטמים את מרצפות הרחוב ומפוצצים את המנסים.
מוסטפה חש את עצמו בבית גם במעורר חרש. לחץ ידים, הנשק
הנערות יקסו את קרבתו והגברים נדהו אליה כדי לשמוע אותו. מסעיה
שמה מרחק. חשה הנשי אמר לה שהגבר הזה צופן סוד. אולי ראהה כל של
כונה מרחף סביבו כמו מעגל כלתי נראה. והמעגל הזה רחוק רחוק מן הים.
גם באותה הנשיה לא היתה לה להיות. אותה מפעריצתה וירדחתה. הוא
ראהה עצמה נערה מורדנית. מעמדה המשפחתי ויכה אותה בהדמעות
רבות. להיות שייכת למשפחה גמאילי משפחתו להיות שייכת לאה
הרבות והתקות לא רק בבידות עצמה אלא כלבנון כולה משפחה ששה
יצא לתהילה בארצות ערב, ונעשתה מקובלת ברמשק, בקהיר, בעמאן
ובבגדד.

בתוך נערה מורדנית ידעה שהשיריה היא ראהה לו
חלוי בפסו של דבר בה עצמה. תחושה זו הקנתה לה כוחות אבל גם היתה
עליה אחריות כבדה. ידעה שהיא נאה, וישי בה גם חן נשי. אבל סוד
המשיכה האמיתי שלה היה צופן בשם המשפחה. ניסתה לדחות את ההתלבטות
ברכר בציאת בעל ודרכה בחיים. הלימוד באוניברסיטה האמריקנית של
ביירות אפשר לה להתרחק את חוג ידידה מבלי שתסתכן בהחלטות חפזות.
פרק זמן מסוים ניסו לגרוז אותה למאבקם איראולוגיים שבין נוצרים
מוסלמים, דרוזים והסלבים האחרים שבכל אותה מנותנת הללה. לוחות
כשאלה מי צדד להיות נשיא לבנון, ראש הממשלה, ראש הנאב, וסי וס
הנבחרים לפרלמנט. המרקס העריר, שהקנה כח עצום לנוצרים, החזיק אותם
כל הזמן בתחושה שהם חיים על פצצה זמן, שכל רגע היא עומדת להתפוצץ.
כרעו שיתבעו המוסלמים והדרוזים והפולחניים את חלקם שלום כלבנון.
סירבה. כמאבקים הללו שסחפו את כל הסוגנוטים האחרים
וכלבה ידעה כי סופה שתילנא לאותו כן תהולל שיקבל את ברכת אלה
כאשר פגשה במוסטפה בלי משים כמעט שהגברו עליה הקביעה שיקבלה
על עצמה, וגם התכביות לעתיד נראו מראש נזילות ואיבוד מציבותה.
כאילו חשה שנוכח המציאות שהיא מבקשת לעולם את דרכה בה העתיד
מאבד את חשיבותו. או אולי למען אותו עתיד היא משנה את תוהו שלה.
רמותו של סילואן כלבלה אותה. לעומתו נראו שאר ידידה יכשים
צפריים ומשעממים. הוא היה חיוני וחוטס. משתחרר ועלי. במסיבות הקרבה
תמיד והרעשו כל מיני דברים. והנה הולכה במשכט אליו בלי שהבין לאן
היא פונה באמת. אותו הלילה במעוררו עשה סילואן את צעדו הראשון
לקראתה. יש סוסר אליה תולה בה את שתי עיניו השחורות האותו אמן
זהיר, כחף סוף, כבר מתחילת הערב רצית בקרבתה.
אז מה עיכב בערד?
את נראית משייגת כל כך.
כן, אני נראית? יוכר בה שהיא סקדנית לגבי תגובותיה והנשנות
עליה.

את נראית מסתורית.
גם אתה.
ואת ממוגל.
את זה גמסר לברר אחי שנפתח את כל הסודות.
אני סתנים בלי סודות? נתי, מצטט את אוסקר וילדה.
יש לך. אתה מסתיר משהו. לא יודעת מה. אתה שומר איזה סוד שלא
נתן לך להיות משודר באמת. תמיד אתה קצת מפוכח. כאילו עומד על
החשמים.
יש לך מביעת עין.
הסתכלתי רק בך.
הדתה צחק. צחק משתחרר.
במרוצת השיחה נדדע לה ששים לימודי הנרסה אלקטרונית בסורבון
בפאריס והשתלם בסורבון שבקנדה. וזריו מנו בסורבון לאחר שריסה
גדולה שפריצה שם והשאירו לו סכום כסף גדול. עם סיום לימודיו עלה על
הגל החרש של המחשבים, וכן בסכום הכסף הזה הצליח להקים לעצמו
אימפריה כלכלית קטנה משלה. הקשיבה כאשר ריבד על עצמו הורה ועמדתה
בה התחרושה האינסטינקטיבית שהגבר הזה צופן בתוכו סוד. אבל הסוד רק
הגביר את וזהיר. הוא היה שונה באמת משאר ידידה. אחר ששוחחו על
ספרות, מוסיקה, אגדות ערב, אגדות של עמים אחרים (ערכו השוואות
ביניהן) שוב לא מצאה עניין בידידה. הוא היה מרתק ומקורי, למעלה מן
הכול אותה קלות דעת הכינה שכאילו אומרת שום דבר אינן רציני באמת.
היא מצידה היתה מאוינה קשובה. מבטלת את אישיותה שלה. טיפסת בחוצה
והשים את המלים ואינה נותנת דעתה כלל איך לתקוף אותו בשאלות. כי
להציג את עצמה הבמה, אלא איך לגרום לו שיתן יותר מעצמו.

ביומנה כתבה: מגשתי גבר אחד שאני חושבת
לעשות אותו לבקלי. אחרי שראתה את מושטפה הזה והליטה שהוא חתמני
מדי, מחקה אותו וכלוב, "מגשתי גבר אחד ואני מקוה שיהיה כלי".
והיא לא ידעה שבריד זו או אדרת ותגלגל לידה יצחק דומה קצין בכיר
של "המוסר" ריח של אחד ששמו יעקב, שכתבו. "מגשתי גבר אחד" ששם
גמאילי, מסורגנית לספרות אנגלית ושמה מסעודה. בה תשע עשרה. כחן
האחרון היא מעניינת אותי באמת.

(המשך מהעמוד הקודם)
הזמנה למסיבה בחווילה של משפחת זעפראן במורה העיר על אהת
הגבעות הצופות אל ביירות שלמטה. מסיבת קוקטיל עליוה. לבוש ורדק.
כיאה לבני טובים. אבל מסעודה הבחינה כי הלבוש הורוק הזה נתפר בבתי
אופנה יקרים. לבוש לא רשמי. בפינה ראתה את מוסטפה, והפעם כחליפה
ספורטיבית. ניכר בו שהוא רוצה לתחום תחום ברור בינו ובין הצעירים
הללו, כאילו הוא מבקש להגיד ששוב אין הוא צעיר. נוהג היה שקט,
מאונק, ולבושו הספורטיבי מכובר. כסוף המסיבה הציע ללכת למעוררו
שנפתח במורה ביירות, סמוך למעוררו הסוס והלן. צעדים סטורים מוהיילה
שנערכה בה המסיבה. מוסטפה הכיר היטב את ביירות. הוא היה בן בית
במוערוזי הלילה ובמוערוזי ההימורים כדרך שהיה בן בית בקוקטילים.
יצאו אל הערב הקריר. אפלה פתאומית ירדה על ביירות. אותה אפלה
שהיא מוצר של מלחמת כנופיות המשתוללות בעיר, או של הונוה אתם.
עומס יתר, ופתאום בבת אחת כבים האורות בעיר. מורה ביירות השתרעה
לרגליהם. גוש אפל וקורר. מנסי הרחובות, החנויות, בתי קולנוע ובתי
השעשועים היו כנויים. גיששו דרכם באפלה באותה עליצות נעורים
המוצאת ככל את הצד הנגוחן שבו. מוסטפה הוליד אותם בבטחה ברחובות
האפלים. בלבים וינקו לעומתם, חתול מבוהל צדח מרה כאילו הוא מבכה
האפלים. אי שם ככה תינקו. בכי עשני. למטה במורה ביירות זרחה חגיגה של
מישהו. מלחמת כנופיות. ספי כדורים נותכים במתח כמו חוסי אש ישרים
המתברקים בין שתי נקודות. מבריקים רגע וחוזרים וכבים. פצצות תאורה
נראו כערמות גחלים לוחשות מתפשטות ונוהרות מכותה של מרדנה
ראוונתית שהליק, והיא מבקשת לאחור כבתים, במכוניות, בעצים. קולות
הפגז נשמעו ברורים. תקתוק מכוונת הידיה. חידוגי. פרץ של כדורים,
כאילו משהו אינו יכול לעצור בעד עצמו והוא משתעל שיעול חזק. רעם
הפגזים שהאירו את בתי העיר היטב את הבתים המתנועעים עם האורות
וכבים, משאירים אחרים עלטה כבדה.

מלמעלה, מהגבעות של מורה ביירות, נראתה המלחמה הלילית הזאת,
והיו מעורבים בה אנשי אמל, השיעים, הדרוזים, והשלחניים, וכל מי שהיה
נשק בידו ירה בהספרות חגיגה. מלמעלה נראה הקרב הלילי חגיגה של
אש. ברמפה שהשתררה לאחוריה שמעו צערי סוס המושר עגלה. פרסותיו
גוקשות בבטחה על פני הכביש, כמו לפי קשב של תופי הנוגגל. צעדים
בטוחים. שפויים. בתוך העיר המסורפת הזאת. סוס לבן. צעד בטוחות, גורד
אחרי כרכרת אופו, ואיש לא נראה מוליך את העגלה הזאת הסוס. הסוס הלך
בחתו, מרענן על הלילה הקריר ועל כרכה שאינה רודשת ממנו לגורו
אותה.

מוסטפה מיהר לעצור את הסוס. לרגע נה משה
של מסעודה על ירו המלחמה את הסוס, מרגיעה אותו בתנועה קטנה
בסוטה. כאילו או כניס מירוצים. אחר כך חזקו אותה לספס ולעלות
לכרכרה. סיוול רבות, סיוול לילי בפאריס של המוחל. כמו ידידים טיפסו
ועלו, חוזקים נחזקו בכרכרה. ישבע לידו על כסא הרכב. תהבונה איך
המרוץ את הסוס ביד אמונה, כאילו אינסטינקטיבית חש את הבמה מבדע

השוגיד הידני למת את זרועה והציגה לפני הגבר הצעיר
שעמד במרכז מעגל, "הכירי את אחד הצעירים
המזהירים שלנו, מוסטפה סילואן". מוסטפה הרכין את
ראשו השחור המבויק במידת הנימוס הראויה. שמה לב
כי מבטו ריחף על פניה באווה חימוזן מקצועי, כמבקש
לתהוות על מעמדה. איך היא נראית כאשה.

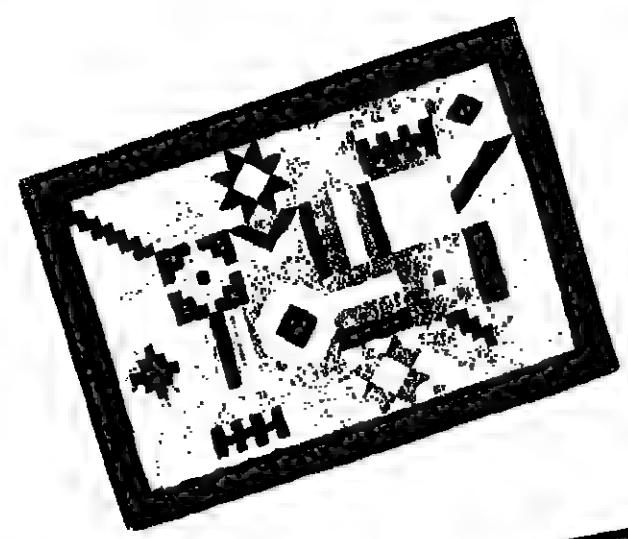

סדרת שטיחי כרמל

תבוס שטיח כרמל לפני שיעבור את הגבול סדרת שטיחי יצוא נמכרת ברשת בית כרמל ב

לקראת החגים
50% הנחה

הבצע חד פעמי

יש לך מזומנים? - זה הזמן!

תפוס עכשיו שטיח יצוא של כרמל לפני שישלח לחיילי רשת בית כרמל פותח את עונת השטיחים במבצע הנחות ענק לשטיחי היצוא של כרמל. הכנס עכשיו לכל אחד מסוגי הרשת ותמצא מבחר עצום של שטיחים, שטיחי לסלון, לחדר הילדים, שטיחים מקיר לקיר. הכל באיכות המעולה של כרמל ובעשרות דוגמאות, צבעים וגדלים. רק בבית כרמל תוכל למצוא שטיחי כרמל המשוקים אליך ישירות מהמפעל! הזדריז וקנה עכשיו את חשטיחי שלך. כך תיהנה כל השנה מחדר יפה ומשטיחי איכות אפשרות ל-12 תשלומים שקליים לא צמודים ובריבית של 18% לכל היותר.

בית כרמל

פתוח במנצ'סטר

<p>אנו מודיעים כי:</p> <p>בית השפיל 28</p> <p>השפיל 1</p> <p>הדיר הרצל 63 (מפת המסעדות)</p> <p>החנה 184</p> <p>מרכז מסעדות</p>	<p>חפץ:</p> <p>באר-שבע:</p> <p>עפולה:</p> <p>כפר סבא:</p> <p>תענא:</p> <p>דלית אל-כרמל:</p>	<p>הדיר המלך דוד 14</p> <p>הדיר יעקב חיים 36</p> <p>הדיר שמואל המלך 8 (במסגרת)</p> <p>המשך הדיר הרצל כביש בית דגון</p> <p>הדיר הרצל 183</p>	<p>ירושלים:</p> <p>יפו:</p> <p>טבריה:</p> <p>ראשון לציון:</p> <p>הרצליה:</p>	<p>ר"ל מודיעין 13</p> <p>קניון אילון דוד אבא חלל</p> <p>"כחול" מול אגודת רב</p> <p>החנה 28</p> <p>בזק, דוד יפו 13</p>	<p>רמת גן:</p> <p>רמת השרון:</p> <p>רמת השרון:</p> <p>חל-אביב:</p> <p>חל-אביב:</p>
--	---	---	--	---	--

שטיחי כרמל קונים ברשת השיווק הישיר

הנהגת מלחמת העולם השני

כשאין לי זמן לבשל... הגביע המשיביע

ארוחה חמה בהכנה מיידית

בכל מקום, בכל זמן...
במשרד, במלואים, במייל...
ליד החורר מביהם...
או כארוחה מלווית חמין...
רק להוסיף מים רותחים...
וארוחה מלאה ומעילה מוכנה...
בתאבון...

תלמי
עם חמין

מחנה העבודה של ליאונרדו.

סוככאז מגזר

אלול תשמ"ו
מאת נילי פרידלנדר
צילומים: שמואל רחמני

49. אל המוזיאונים שיש רק בחיפה.

לנוסעים לעלות לרכבת יש מכונה להדפסת כרטיסי-רכבת שעכשו מופיעה כרטיס-כניסה לכל מבקר. יש בולים של דרכות מאוסטרו-הונגרי של מחל המזיאון שעד נה קטרים ברי קיה לסטאלינגראד הנצחה למנ ער זה קטרים בארץ. בוכנת וברכת ער דים נוספים של רכבת ישראל לא השלכו כל המוצגים היום הללו לי וטאות או נעלמו בבני אסמנים פרי טים.

אחד. ליום טיול אחד בחיפה יסמיקו מוזיאון הרכבת או הטכניון, בודגלים ועוד מוזיאון אחד אחרי-האחרים על הכרמל.
עדיין לא מאחד לתבנ את חוג שות החנים בזימה. מלונות העיר מצרי עום מחירים מיוחדים לנופשים היש-ראלים שיבואו להימה שהתעוררה הקיץ. מרכז הכרמל חוסס יותר מת מיד, עם בתיקפה ומאבים פתוחים בלילה. כל זה בוסף ליופי הטבעי ול שלוחות של העיר הזו, בין הכרמל לים.
אל מוזיאון הרכבת
מוזיאון קטן ומהפח זה הגמצא בתחנת הרכבת המזרחית הוא תוויה מיוחדת, ולא רק לילדים.
מי לא אוהב לראות קטרים ישנים וצבעונים, פעמון-נעשת גדול, מכונה להדפסת כרטיסים, וכל אלה בתחנת ישנה ויפה מימי התורכים. הרכבות בארץ החלו אז, בימי התורכים, חגיע לשיאן בימי הבריטים ודווקא במדי נה ישראל הן הולכות ומתמעטות משנה לשנה. מסילות חדשות אין, ומי ידע כמה תאונות דרכים הן נמנ עות בימי הקיץ המיוזעים אילו היו לנו רכבות מהירות בעמק כמו פעם, ורכבת המנועה לאילת.
מוזיאון הרכבת נמצא במיבנה

טיול
סופשבוע

מעריב

רכבות ושמורות היסטוריות
במוזיאון הרכבות בחיפה
(צילום: יונתן רחמיני)

האזן לסיפור

מחירי היכרות מיוחדים אופנה גדולה לקטנים

שבועיים בלבד 19.9-3.10.86

25 ש"ח

ת כותנה צבועה
25 ש"ח

ת'טדינג מ'ד מ'ר'ק,
ד'ק 39 ש"ח

ת-ת

יום דק 25 ש"ח

פה: צ'ק-פוסט (חנות המפעל) ■ באר-שבע: קק"ל 39

דק 29 ש"ח.

צ"ח 35

תולצת גינס עליונה

תולדות המחתרות גם במוצ"ש משעה 19.00: ח"א: דיונון 136 ■ כמא-סבא: מרכז קניות אחרוני ■ חיפה: צ'ק-פוסט (חנות המפעל) ■ באר-שבע: קקל 139 ■ תולדות המחתרות במשך השבוע: ח"א: אגבי 85 ■ דימונן סנטר (לאסקוט) ■ הרצל 6 ■ (חנות המפעל) ■ ר"א: בילקס 29 ■ בת-ים: שד' הצעמאות 6 ■ נתניה: ■ הרדה: הרשדל 36 ■ חיפה: חדר, הרצל 50 ■ דרך הצעמאות 61 ■ ק. מוצקין: הרשפטים 76 ■ עכו: בן-עמי 43 ■ נהריה: ככר העיר ■ עפולה: ■ סלמה: ■ 67"ח: קציר 6 במדרחוב ■ ראש"ל: הרצל 68 ■ רחובות: הרצל 203 ■ ירושלים: לונג 7 ■ המלך ג'ורג' (חנות המפעל) ■ הרצליה: סוקולוב 33 ■ מרח' דשליס 40 ■ אילת: מרכז קניות "שלום"

טיוול

סופהבוע

מיתית היחידה שביקרה במדינתנו הצעירה וסערה ברכבת. לפני הקרון עדיין עומדת מורה ישנה בגודל אר"ג. הזה עוד מעט יסיעו אותה הסב"לם וועלה לקרון עם קירות העץ הכהים והעבים, עם חלונות הקריסטל ופוחיות הלחם והחרטום. כעשוי אמן שר רק לראות את מירפסת הקרון. סגורה חלונות וזכוכית, עם כרסאות קש עדימות.

יחבן שיהיו ישראלים והקורן
הזה יהיה כולם אחים שראוי
היה חוד המלחמה שחלץ בפרסיה
היה (נאמנה) והחוד לרבעת ישראל
כשחוד מוקדם כל בחול. אל המצוי
אין מפעילים חתונות במחגמלאים
שן רבעת ישראל, וברדיה ובין וינו
תיאמם. מחטול למחזון הרבעת נה
ליום אוקטובס לחיפה רבעת, ומבת
נאמם ממשיכים רבעת לחתנת חיפה
מרת.

ל רבעת חוטעת מחיפה להוריה
ומחזיה לחיפה. עוצרת בחתונה המור
חית. ער פריטע על זמני הרבעת -
כמבצע "מחזון" שטול לוח.

אל תמוזיאון לאומי למדע:
 ר ק בחיפה. את הבניין ההיסטורי
 הוסיף על הטכניון חדר הכרמל לא
 חרסו לבסוף. את תחילת ניקוי באבן
 נה ושיפוץ מבצעים. ארכיטקטורה
 מחמיה: בשיפוצים הוסר תחצית
 תוספת שנים עשמה בכרמה הבניין
 במשן שני רבות. בתוכו נחשפו
 חפצות המקוריות, ועבשו תענוג
 הסתובב כאן. מהיריד את בניין
 טכניון החד הכרמל למתנתו ונ
 היותו הקמתו של הבניין החלה ב-
 1912 והוא הושלם ב-1924.

וש
נים
המ
שנ
הבי
מה
בת

מא
די
פרי
בונ
מע
חמ

[illegible]

7000

A black and white photograph showing a large crowd of people gathered in front of a building. The building has a sign that reads "CITY OF PITTSBURGH". The crowd is dense, and the scene appears to be a public event or demonstration. The image is framed by a thick black border.

שיטת של הביגלים יש בחיפה חדשים.

הסגן המיוחד של הבניין; שלב
השני הוא אולם קטן בעיה במקו
השלישי קשתות וכיפת. אחרת
ההדמיות. בשניים השנים האחר
הן יבוצתו קטן הסגנון וההתא
הבנייני והן שבתוכן השוכנים
האחרים, המרכז הרב, המרכז
הוא דבור מיוחד לזרוע שמירה ה
הוא חלול מיוחד במחלבות התעשור
הקבועים ואשי עסקים וחסמים.
לא חלל חם.
הדורם הסטודנטים של תפאול

[illegible]

התחילת האישון שובק הראשון
במלך כאן תשמך דק בקומה הראשונה
כל פעילות המריאון ושענת על
הזדה התנדבותית של אנשי סגל
מכונים ומסטרונזטים. בגן צמות דקל
משמרם האלוטריסטישני שהיה
של שנתי 1967, ונער אתר.

[illegible]

לדב מיום א' וימים ב' ג' ד' ה'
ו' ז' ח' ט' י' יא' יב' יג' יד' טו'
טז' יז' יח' יט' כ' כא' כב' כג'
כד' כה' כו' כז' כח' כט' ל'

[illegible][illegible][illegible][illegible]

יִיאונרדו בטכניז

התעורבות הראשונה בבניין חטבוני חרופים
באוקטובר 1986, מהחמיאון הלאומי ל
התעורבות וצאת מחכלל המוקדשת
החבים והמוקדשות מוגים דגמים של ת
ים שידוטיו המקוריים.

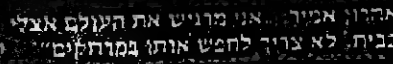
[illegible]

ישומי, זה מרחק גם מי שלא מחזיקין בו
כדאי לבוא ולבקר כאן ולחזרים ולמורים
ימים לחשוב לבדם ולהרשם בעצמם.

هذا من المجلد

אמר / אמיר
אהרון אמיר
סופר, משורר, מתרגם, עורך

63, הזבא ארצה מליטא בגיל 10,
למד בגימנסיה הרצלית, בוגר

מי שם תקופות לא קצרות. זה גם קרוב יותר

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

הכל חגיגה. בכך הוא שאילו היו מומנים לי
יה גדולה שמידושה = אתה לא צריך מהיום

11-11-1964

הוא אדם מאובזבן למעשה משום דבר. כל המאכזב בחיי החברה והתרבות בישראל היה

לשומרים והמוניות.

החולשה שלך לחשוב שחולשתי היא כוחי.

הוא אהב מתעבד המניות, לכולד וצעקנות.

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִרְצֶה שׂוֹמְרוֹ אוֹתוֹ לִכְתֹּר כְּאֶחָד מֵאלֶּם שְׂמִיטוֹ לְגֵלִים בְּאִישִׁיּוֹתָם וּבִמְחֻלָּה

לספרים שלי אני מקדיש קשר, אפילו אם אני לא
לא קראתי אלא רק רשמתי, הצצתי מהדפוס.

100

כמו שצייר אוהב להיות מוקף

האמנותית שלה. אני קורא על אמנות והולך לתערוכות. זה לא צורך פנימי או רגשי וחייב אבל יש לי

בשסביבי מוסיקה מזרחית, ערבית, תורכית, יוונית, מדיטראינית, חרדית, וכו' לשמוע מוסיקה

אנגליים ו"סוף ציטוט". כתוכנית הערבית אני מוצא
לא מעט דברים מעניינים ובעלי רמה יחיד מחלק גיבור

עם העזרת סרטים אינזומאים על אירועים באשר
לתיאורן יש לי הרגשה מקומת של שיממון וכבר

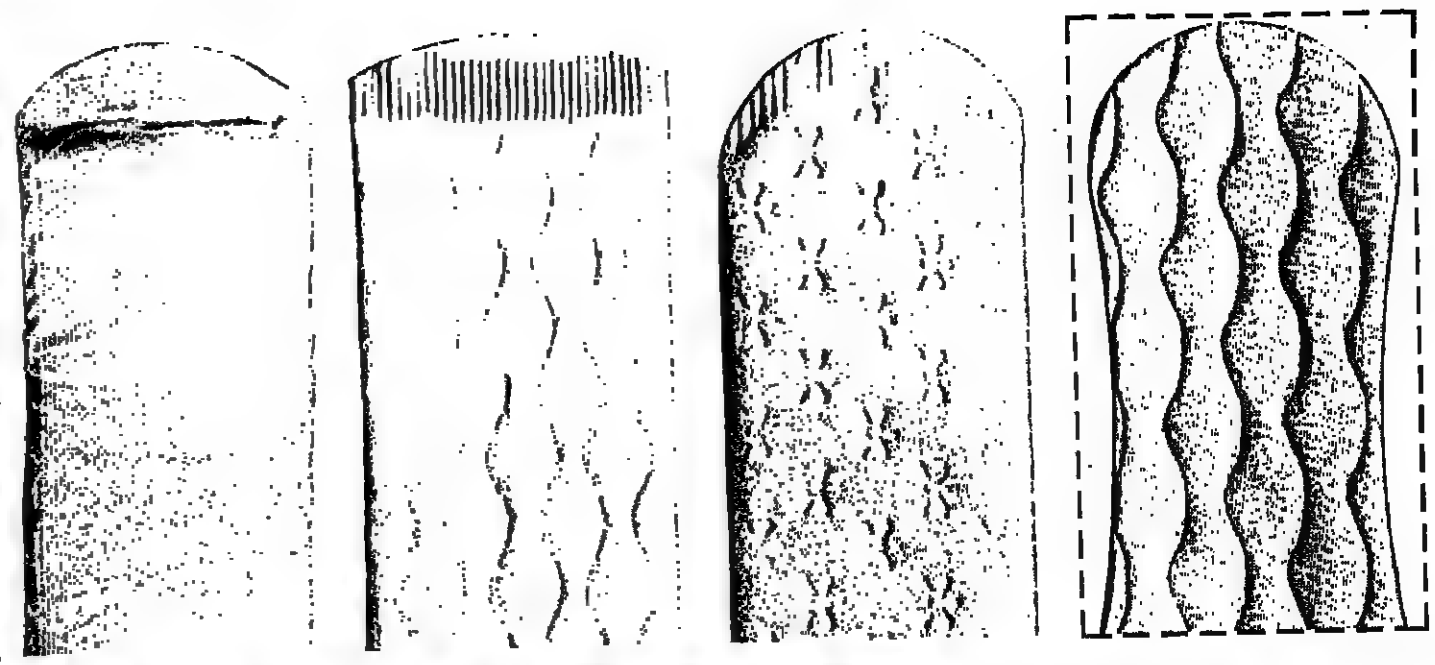
אותם את ה"רוק" בתחם העיצוב התרבותי. יש לי
הרגשה שזה מבחן אותנו מאד מתרבות של אמת

3/ 03E310

_____

הנהלת המגזין

BREVIA מזמינה את שאר המגינים התחתונים ואותך למבחן השוואה

יטבולת השוואה	בטחון	נוחות	עמידות
ברוויה	"ברוויה" 3 פסי הצמדה לבטיחות מקסימלית.	"ברוויה" מבנה אנומלי המותאם לגודלך והוא גם הדק ביותר ובעל כושר ספיגה מעולה, להרגשה נוחה וירידה.	"ברוויה" עשיר מסיבים מיוחדים, גם מסיבים במיוחד וגם מסיבים אפסידות של התפרקות המגן בזמן השימוש.
אחרים	מגינים אחרים מסתפקים, בדרך כלל, ב-2 עד 3 פסי הצמדה בלבד.	מגינים אחרים מסתפקים במבנה מסורס, הם גם עבים יותר ומורגשים בעת השימוש.	מגינים אחרים עשירים מסיבים מסיביים, שוכבת ומילי צמר-גפן והם מאבדים את צורתם בזמן השימוש.

המכלול נרכש ע"פ מבחן המשוואה שנערך בין 4 המגינים הנמכרים ביותר בישראל.

אם את משתמשת ב"ברוויה" המודעה הזו לא מחדשת לך דבר. אבל אם את עדיין בדרך "ברוויה" המודעה הזו עוזרת לך לקצר את הדרך. בסופו של דבר את הרי יודעת בדיוק למה את מצפה ממגן ותחתון. הדברים פשוטים: הוא צריך להיות בטוח (או למה שלא יהיה הבטוח ביותר). הוא צריך להיות נוח (או למה שלא יהיה הנוח ביותר). הוא צריך להיות עמיד - (או שיהיה העמיד ביותר). אם את עדיין משתמשת במגן ותחתון אחר, תוכלי עכשיו לקחת "ברוויה" בהתאמה ולחשוות בעצמך. לא במקרה "ברוויה" הוא המגן התחתון הנמכר ביותר באירופה. כשאתה טוב יותר אתה גם נמוך יותר.

BREVIA המגן התחתון הנמכר ביותר באירופה

שיפורים

עד 25 שנים לפנסיה, יא מאנאייק

יש צורך בא אלי סוכן ביטוח. הייתי צעיר שבעל אספיריט, והוא אמר לי: תעשה דבר אחד, מחשבות על מחירי הקרוב והרחוק. מחשבות אלה, לכן אמרתי לה לא. לי לא היה דבר רחוק מאד, וסוכני ביטוח לא חשבו שיש להם להבין ב"לא" כזה, לכן הצעתי להם איכפת לך, תתקבל את כל הכסף מלך.

בן עשרי ביטוחי היים למכבד, משכרתי את עצמי אבל תודעה אתה מלאה את לבי. מלך 66 שנה מוכחות של כסף ועושה חיים וצוהר חייבתי מסיבה עצומה על שפת מים, עם קוממים ותזמורת ומנון מלחמה לילדותי.

מלך מלך גיליתי שביטוחי היים שלי אינם נדירים, מפאת אירצמיותם לכולם. הם נדירים בשל, עד שחברתי ביטוח אתה שלוח ל צו המדעה המשפילת, שהם כבר ישלמו מנפח את רמי הערמיה שלי כי ההוצאות למחשבות על שחיים.

תן, ביל 40, נשאר מהביטוחים שלי רק ודון המדעה והמלאה של ביטוחן שהם העניקו לי כסף שלמתי אתם בניל 25.

ביל לא נהנה עדיין מהשכתי להזמין אנשים לשינה שאני עושה בניל 65. כי לא רציתי. מלך לך פנסיה.

מלך שבערתי לה היה מקובל לבסוע אחרי מלך לשידורש בולסקר ובאמנות, והנחלתי לשי מלך בניל צעיר. בדוע שידורש זאת אנשי קצת המפסידים הם מינו אותי להצטרף למשפחה. רק לאחר שהצטרפתי הבנתי ששוב עשיתי זאת מוקדם מדי. מטפיק היה להצטרף מלך 30 כי לצבור את מלא הוכחות עד המפסיד שלי.

לעצוב, אמר לי, אתה תורם בה למען אלו שחשבו בניל מאוחר יותר, ככה זה אצלנו במלך.

הנחשבות הטובות שלי תגיעו לכמות קטנה, שמה טוב לב המשכתי להסתובב קטנה, שורק לי שיר עלי, ומזמין אנשים לקצת המדעה בניל ששים וחמש, עד אמשך למלך שעתיד עדיין לפני.

הנה מנפח מספרים לי בעיתונים שקרנות המנפח יתממשו ולא יוכלו לשלם בעד 20 שנה. מה זאת אומרת יתממשו בעד עשרים שנה? הרי זה בייקו המש שנים לפני שאני... הרי, מלך המפסיד שלי.

מלך שבערתי לה היה מקובל לבסוע אחרי מלך לשידורש בולסקר ובאמנות, והנחלתי לשי מלך בניל צעיר. בדוע שידורש זאת אנשי קצת המפסידים הם מינו אותי להצטרף למשפחה. רק לאחר שהצטרפתי הבנתי ששוב עשיתי זאת מוקדם מדי. מטפיק היה להצטרף מלך 30 כי לצבור את מלא הוכחות עד המפסיד שלי.

לעצוב, אמר לי, אתה תורם בה למען אלו שחשבו בניל מאוחר יותר, ככה זה אצלנו במלך.

הנחשבות הטובות שלי תגיעו לכמות קטנה, שמה טוב לב המשכתי להסתובב קטנה, שורק לי שיר עלי, ומזמין אנשים לקצת המדעה בניל ששים וחמש, עד אמשך למלך שעתיד עדיין לפני.

הנה מנפח מספרים לי בעיתונים שקרנות המנפח יתממשו ולא יוכלו לשלם בעד 20 שנה. מה זאת אומרת יתממשו בעד עשרים שנה? הרי זה בייקו המש שנים לפני שאני... הרי, מלך המפסיד שלי.

מלך לוחות את האמת, כאשר את הדיברים מלך בובים אנשים הנאשים הנכונים ועוד יותר קטן, כאשר האנשים הלא נכונים הם אלה שחשבו את הדיברים הנכונים.

מלך לעשות "שחמט" איננה חוג להחמקה מלחמה.

משהו:

מישהו אמר פעם ששלום עושים בין אייבים, ומאז אנחנו מוציאים את רוב המרץ שלנו למאבקים בין ידידים.

אפשר לרוץ איתה, אפשר לקפוץ איתה

אני לא משתגע על בדיחות על חשבון הדיברים. זה קל מדי, זה בנאלי מדי. לא צריך גם לצאת נגד הדיבריים אפנה או טכנולוגיה במסורת הישנה. אבל הדיבריים המוכרע במודעה הזו נראה לי שונה שאני אתה לעיונכם. שלח לי את המודעה האמיתית, משה ברנמן. הוא כתב: אני שולח לך מודעה שנתקלתי בה בעתון היוורדים "ישראל שלנו". משום מה המודעה מזכירה לי פרסומת למוצר מסויים שבעודו אפשר לרוץ, לקפוץ, לשחק ולשחות.

KIPRONI
עם

KIPRONI
עם

תוציא את הסיכות מהראש

עכשיו עם **KIPRONI** לא צריך סיכות בראש. אתה רק מניח את הכיסה על הראש וחולך, רץ, קופץ ומשחק.

KIPRONI שומר הכיסה שלא תיפול.

בנוסף **KIPRONI** הכיסה מהראש לא נופלת.

עם **KIPRONI** אתה רק מניח את הכיסה על הראש וחולך, רץ, קופץ ומשחק.

KIPRONI קונים ב:

מונטריאול
Rodel's Books & Gift Center
4688 Van Horne Ave.
Montreal, Quebec
Tel. (514) 733-1878

KIPRONI את

לוס אנג'לס
Atara's Books
480 N. Fairfax Ave.
L.A. CA. 90036
Tel. (213) 855-3050

KIPRONI ניו יורק:

Crown Heights Judaica
329 Kingston Ave.
Brooklyn N.Y. 11213
Tel. (718) 604-1020

ובכל חנויות הספרים ותשמישי קדושה המובחרות מתירים מיוחדים למסדות, קייטנות וקניית מרכאות!

הילד המתמטי

זמן קצרצר כבר לא חייתי בשוח יותר בכלום. הקטנטנים אולי צורק.

זאת אומרת, מה שהוא אמר נשמע כמו מחשבה מתמטית נחרתת: סוף המספרים הוא אפס. המספר האינסופי הואפס וכן אותו דבר, אין דבר כזה מספר אינסופי משום שהוא חורג או להיות אפס. המספרים אינם אלא טבעת גדולה, המתחילה באפס ונגמרת באפס. זה אומר שהכוכב הנמצא רחוק מאיתנו ביותר הוא הקרוב אלינו ביותר. כל המספרים הם מעגל, והמעגל הזה הוא בקוטר אינסופי, זאת אומרת בקוטר אפס בעצם.

אני מפסיק להבין מה שאני מדבר, וזה נהדר. משום שעכשיו, כשאני לא מבין את זה, אני משחק שזו תורה מתמטית חדשה שתשנה את המחשבה האנושית. איינשטיין, זו הצורה.

פינת השלולית

ככה זה: כשאנשים מישהו מצלילים אליו כשאני מה לומר לו. ואז לא אומרים כלום שעתיים, שאלו הדיבריים החשובים ביותר שנאמרו או נשמעו אי פעם.

הלו, צילצל הצפרדע אל הנסיכה. וזה: לא היה לו יותר כלום מה לומר לה. אז זה דיברו שעתיים, והמפסיק רק בגלל ששכחתי מרצו את הדלת לשאול מה קרה שתמוש כל כך חריב ומן העתיד.

מאיר גולדיא

אמריקה, אמריקה עברה ישועה-לייט (ווישינגטון)

**שבועון אמריקני
שאל את קוראיו:
בעל בוגד או אשה
בוגדת - פשעו של
מי חמור יותר?
התשובות גילו
התקדמות
מהפכנית בתודעת
שוויון המינים.
חוויותיהם
האוטוביוגרפיות
של כוכבים נגידים
הם הלהיט
הקופתי העכשווי
בבתי הקולנוע
ובחזיונות הספרים.**

חוש העדר שכנע אותנו להצטרף לתורמים הארוכים שהורגנו מול בית הקולנוע השבועני עליו התנוססו תמונות גורלות של מיל סטריס וג'ק ניקולסון. זו התנה את ההשלכות היותר מוצלחות בחודש הראשון שלנו בווישינגטון, משום שהיא הביאה אותנו ישר לעניינים - לסרט שבלעדין קשה היה בקיץ הזה לתאר פשטות חברתי כלשהו בעיד הבירה לא, חלילה, בגלל צמי הכוכבים, אלא בגלל הדמויות האמיתיות ברומן המפתח שלפני הופק הסרט.

רמזות מהדלים, אבל גורלות מהדלים היא והיא שני סופרסטארים תקשורתיים המתאבדים זה בזה ממבט ראשון, וחוגגים את האירוע על צלחת ספנסר במיטה בארבע לפנות בוקר. הוא קיל ברנשטיין, איש הווישינגטון פוסט, שוכח לתהילת עולם לאחר שביחוד עם בוב ווידוארד חשף את פרשת ווטרגייט. היא נורה אפרון, עתונאית שנונה ומוטית - בין השאר - לביטול ואפילו, בין הספנסר כדוכס מיוחד שהיא נושאת אליו למיטה בהערצה בארבע לפנות בוקר אחרי הלילה הראשון, ועד לעזתה פורניר הלימון בקצפת שהיא מסיחה במרצפתו הבורגני בסניף הסיום של הסרט, השנים מתחלפות, מקימים בית, היא יולדת שני ילדים, הוא מתאבד באשנה אחרת.

וזהו, כמו שידוע כל מי שקורא עתוננים בתל-אביב או בווישינגטון, הציר המרכזי של הסיפור מהחיים ושל הרומן האוטוביוגרפי המבוסס עליהם, "זרבת", שבעזרתו נקמה נורה אפרון נקמה מתוקה במי שהיה בעלה במשך ארבע שנים: אנטומיה של בנדיקט, מנקודת ראותה של הגברת.

כתבת שורות אלה שכעונותיה לא קראה את הרומן, זכתה להכשרים מפורסמים ממקומים יורע-ידע שויהי היסב גם את דמויות המישה והסטאטיסטיים כולם מנפיתם שבטיסור אין שום דבר רמזיני. מן המומתה של הגיבורה הראשית, שכל רמזיון בינה לבין האופי האמיתי של נורה מקי' כהחלט, כדברי משהו שגורלה עם הגברת באותו הכפר.

בסרט הקיטשי מיל סטריס היא רעיה למפתח, קורנת בזהר אמה צעירי שלא בריו מוכר את הדין והידין החם של נורה אפרון. ג'ק ניקולסון כקיל ברנשטיין הוא ספנסר אמיתי, ולא רק משום שהוא מבוגר מדי (במצאות אפרון מבוגרת בשלוש שנים מהבעל השובב, דסטין והפמן, שכבר "עשה" את העתונאי היהודי השאפתן וקצר-הקומה "כיל אנשי הנשיא", היה יכול להיות הבוירה האדיאלית, גם כמה שגנוע למראה הציצוני. אבל ניקולסון, מה לעשות, ביים את הסרט והוא גילם קיל ברנשטיין נחמד כזה שממש אי אפשר להתרועע עליו.

במצאות, אפשר לתאר איוו "זרבת" (Heartburn) - ובפידור המילולי - שריפה בלב) כמפת אפרון כאשר נודע לה על הרומן שמהלך אלון נעוריה מאחורי גבה קבל עם ועדה, בעוד היא נחורשים המתקדמים של הריגה השני. אפרון, אבטיפוס מוצחי של ה"גאפ" (נסיכה יהודיה אמריקנית) המפוסקת, הסירה את המכסה על ליבו של קיל לטובת שיקסע בלוגיניזם: שהפיה שכמו יצאה מהויה של מלך ה"שיקסות" פורטנאיו מרגרט גיי היתה לא רק אשתו של השגריר הבריטי ודמות סמלית בחברה הגבוהה של ווישינגטון, אלא אפילו כמו של ראש הממשלה לנג'ון באותם ימים, גיימס סאלאט.

מאן הפרשה והגיורשין קיל הדרדר לשותה, ואפילו איבד את משרתו כ"חוישינגטון פוסט" אפרון זכתה ב"כסס מלך" מרעיו, אם גם הנירסה הקולנועית תהיה ללהט - עדיין לא ברור. ומכאן קטלו את הסרט באכזריות קצת מוגזמת (מבקר של הווישינגטון פוסט, היחיד שהתלהב, נאלץ לתקן את עצמו קצת

בוגדי, בוגדות

קיל ברנשטיין
נורה אפרון
(משמאל), קייל
מקורן (במרכז)
וסטלי קווין
(מימין). וזהו
מדי תיאורים
בגבול כל כך מעט
התרחשויות.

ממנו נטף לאחר שנשקת, כדבריו, בגלל מתאווה. על "עצב" הוא איבד תקשורתו ולכבודו אפשר היה לומר ולומר בזהר אפרון. ג'ק ניקולסון כקיל ברנשטיין הוא ספנסר אמיתי, ולא רק משום שהוא מבוגר מדי (במצאות אפרון מבוגרת בשלוש שנים מהבעל השובב, דסטין והפמן, שכבר "עשה" את העתונאי היהודי השאפתן וקצר-הקומה "כיל אנשי הנשיא", היה יכול להיות הבוירה האדיאלית, גם כמה שגנוע למראה הציצוני. אבל ניקולסון, מה לעשות, ביים את הסרט והוא גילם קיל ברנשטיין נחמד כזה שממש אי אפשר להתרועע עליו.

מאן הפרשה והגיורשין קיל הדרדר לשותה, ואפילו איבד את משרתו כ"חוישינגטון פוסט" אפרון זכתה ב"כסס מלך" מרעיו, אם גם הנירסה הקולנועית תהיה ללהט - עדיין לא ברור. ומכאן קטלו את הסרט באכזריות קצת מוגזמת (מבקר של הווישינגטון פוסט, היחיד שהתלהב, נאלץ לתקן את עצמו קצת

חוכבי ספורט וזעמים האשימו את סינריו הבלוגיניזם בצערו של אילם, וזה, היא אומרת, מה שהביא אותה לחשוף את "כל האמת" הוכיח גיחל פרייט אהבים ארוכה וממושכת עם המוכירה שלו. כדאי לדעת ששחקן ביסכול אמריקני צריך משרד, ממש כמו כל איש ציבור, וכאשר הירייה במשרד כולל סמל הנפתחת למיטה, וכאשר הבעל יוצא לחופשת-סקי באתר נוצץ בריק בשגם המוכירה נוסעת לשם במסדה - אפילו אצל רעיה בלתי-חשדנית יפול האסימון. עד כאן גירסת הסופרת המרירה, כפי שסופרה לשבועון פופולארי. הבעל ממשיך לטעון שמצא ניהומים בודיעות המוכירה רק אחרי שאשתו עזבה את הבית.

אבל העניין הרב שמעוררת הגברת גארווי בספרה העתידי לא ישתנה למהומה מכיב סיפורה של בלוגיניזם אחת, הכותבת מתוך ידע אישי. וזה סאלי קווין, לשעבר עתונאית מצליחה ב"חוישינגטון פוסט", כיום בעיקר רעייתו של העורך הראשי של העתון, בראדלי. היא אינה מספרת, למרבה הצער, את סיפור הרומן הארוך שלה עם ה"בוס" לשעבר המבוגר ממנה בעשרים שנה אבל היא טוחנת את דמותה ואת דמותו לתוך רומן רמזיני המבוסס על המציאות כחוישינגטון, שנושכיה אותה ללא תאור אחת כעיר חסאים שוקקת פרישיות. עלילת הרומן עוסקת כמובן בגיבורת ובקניאנת נשים, שאתה מן היא עתונאית מוכשרת ובלוגיניזם ממש כמו הגברת קווין. נושא האהבה וקניאנת הוא עתונאי בכיר אחר בווישינגטון, המכיר בכל את מר בראדלי. ואילו צורתה יפה-התואר והרעשנית אינה אלא הגברת הראשונה - אשת נשיא ארצות-הברית.

מר בראדלי, ככל הידוע, לא ניהל שום פרישיות אהבים עם אשת נשיא לפני שהחליט שסאלי קווין היא האשה של חייו, אבל המהפכות שולחת רמזים עבים לכך שהמציאות בעיר הבירה שימשה לה השראה וסקר. מראיית שטענה בפניה כי הקטע שבו הגברת הראשונה המאוהבת מברירה את עצמה למפגש רומנטי מתוך למשכן הנשיאותי כשהיא מסתתרת במיכל אשפה נשמע קצת מוגזם - קיבלה תשובה מוחצת את הדעיון נתנה לסאלי קווין לא אחת מאשר נאמן מוגדיל, אשת סגן-הנשיא לשעבר שהיה גם מועמד לנשיאות. והגברת מוגדיל, כמובן, לא סיפרה על נסיגה האיש אלא הצביעה על נציב האשפה כאחד האפשרויות הבודדות להסתלק בחשאי מהבית הלבן. ובכלל, הכינה הסופרת, מי יודע מה והתרחש שם בימי קנדי העליזים...

נורה אפרון, ידידתה הטובה של קווין, אמה למגזין "ווישינגטון" (Regrets Only) שהסיר (Regrets Only) ויהיה הצלחה עצומה כאשר ייצא לשוק בודש ספטמבר. אנשים אחרים, בהם רבים שנפגעו קשות מלשונה המצליחה של סאלי קווין בימים שבהם היתה כותבת הווישינגטון פוסט וממוחלת לעיניי חברה נמה שבעתונים פחות מבוכים נקרא רכילאית, היו גריבים שהח.

באונסט התפרסם כבר ביקורות ספרותיות ראשונות, ומתברר שהמבקרים - דגם ככולם מבקרת - קורעים את הספר לגזרים, מי בדחמנות, מי באהא בלתי-מסתורית. לשיא דרשנות הגיע השבועון "ואניס פויר", שקבע כי "רק זרעות" עברה-הים (566 עמודים בכריכה קשה) מתאים במיוחד לשפת הים - כקשר לחיתוך סגור-הים או כדי לסמוך עורפי שמרניות, והגיורשין טיימס בוק הווי' מרוח שבספר יש יותר מדי עמודים, יותר מדי. ודמויות (כ-80 הדפים הראשונים, וזה לא כולל את אנשי חשירות החשא) יותר מדי תיאורים נכבילים כל כך מעט התרחשויות.

איש לא יקרא את הספר הזה פעמיים, וזו מקומתה וגם לקריאה ראשונה הוא עבודה קשה, קבעה הגברת מלחוק וויו' מבקרים אחרים הורו שלא הצליח להגיע לסוף חיליו על עשרות עמודים מרוק עייפות. נשמות טובות הצטערו שהספר לא התעלה לרמת כתבותיה של קווין בגורו "סגנון" שהיה לה ב"חוישינגטון פוסט" בשנות השבעים. וזה גם צריך את שחילל את הספר ואת הסופרת, זהו עובד ב"חוישינגטון פוסט".

אני והחלתי, על כן, לכתוב לסרט. סאלי קווין רוצה להפיק את הראשון את מיל סטריס ואת ווארן ביטי, אבל יכול להיות שבסוף יהיו "רק זרעות" לסידרת הלוויית.

כן חזן השני, בנסיבות רומנטיות, והתורמים מתחלקים באותו כמעט שווים בין מי שסבורים שכנייה מתחילה להתרחש רק כאשר נוצר מגע גופני כמו נישוק או חיבוק, ואלה המסרבים להתרחש כל עוד לא הגיעו החסאים לעסק בנעל-גוש עצמו.

הסקר מגלה התקרבות ניכרת בתודעת שיויון המינים לשאלה, משען של מי חמור יותר - של בעל בוגד או של אשה בוגדת? - עני רוב הנשאים שאין הבדל. גלה שכן וראים הבדל מתחלקים באותוים דומים (12-11) בין המתחממים עם הגברים לבין המתחממים עם הנשים.

אבל הגברים בכל זאת מובילים, לפחות בודיעות עכידת 57 אותיות מהנשאים בטקס מאמינים ש"רוב" הגברים היו מנהלים רומנים חשאיים אילו ידעו שלעולם לא ייתמסו. רק 36 אחוזים חשבים שגם רוב הנשים היו מנצלות את התרחשויות.

ומה היה אמריקני מן השורה עשה במקרה שהיה נודע לו שהחבר/חברתו לחיים מנהלים רומן מאחורי גבו? 73 אחוזים היו מוכנים עם הסמך והנשים להציל את הנישואין. 20 אחוזים היו מתחילים לחשוב על גירושין. רק מיעוט אחדים היו מנתקים מיד כל מגע עם הנשוע, ולא מזהים לו לעולם.

ורה אפרון מצאת, ללא ספק, פתרון אידיאלי לבעיה כאשר הסכה אותה לספר רימור. נשים מעורבות: אחיות כבר חוללו ללבית בעקבותיה. אחת שסיפור חייה עדיין לא יצא מן הדפוס אבל מבטת יחסי-העצבות כבר עושה לו גלים היא כוכבת סלחוויה וזוהרת שותה ג'וליה לגבר שהתפוצצותו ידועה שלו יכלה לשלם את כל עונותיה-הגברת בכיס. הקטן: שחקרצמרת בנבחרת ביסכול לאומית. והשקט: מסיין גארווי מהחידוגים האגניים של לוסאנג'לס. שקע בריכאן לאחר שאשתו חתמה סינריו נשטה אותו וזה לוסאנג'לס: לטובה גיורשין לאור 12 שנות ה"שואר" ולקחה אותה את שני ילדיה.

בין מקלחת למקלחת

עכשיו במבצע היכרות

שולפים מגבונים לחים לריענון

בניחוח רעננות קלאסית עדינה, רענונות אביבית נמרצת ורענונות פרחונית מלטפת.

כשאתם עומדים לפניכם בעצם של רענון, שולפים קרש ואקס. סרוץ לבית, מבוחר במבחר ובחיר חסכוני, שולפים קרש ואקס ומרגשים מיד כשן ארץ מקלחת. משאין במבחר מים וסבון לניקוי הידיים והגומים - שולפים קרש ואקס, מנקים ומרגשים קרש ואקס - מבטלים לחים לניקוי וריענון.

סוברואי איה

הזהר על הכביש, קל יותר למכור אותה. לכן המירסומת האנוכה ביותר של סוברואי היא מספר המכוניות הנעות בכביש. אין שום המכר אחר. היזם אל הצרכן מחפיר, השירות נורא, ובכל זאת - נהגים.

אם ננתח את הסיבות האמיתיות לקניית מכוניות בארץ, אומר הנחתיה אידיה שני, מנכ"ל "צ'מפיון", ייתברר שלגבי הישראלי, הגורמים החשובים - כמו בטיחות ושירות - אינם רלוונטיים. גורם הבטיחות של המכונית, שעומד בסקרים בתורל נמוקס ראשון, נמצא אצלנו במקום השביעי, אולי מתוך האמונה שלי זה לא יקרה. בכלל, נראה שמניעיו של קונה הרכב הישראלי הם לגמרי לא רציונליים. אצלנו חשבה ההסתכלות על מה שאחרים עושים, השוואה חברתית. אין ספק שסוברואי נותנת שני דברים שישיראליים הם חשובים: הראשון הוא גודל היצוג. לישראל, יותר מכלל אירופה, חשוב הגודל. הוא קונה מימר - ולא טיב. חשוב לו איך תראה המכונית במדף. הגורם השני הוא המחיר. לסוברואי יש מימרים מרשימים במחיר אטרקטיבי. מהשירות והדחם - מעלמס.

סמנות שירות טובות סוברואי בארץ אולי ממחישה בדרך היתירות את טיבולת קרקפת הצרכן הישראלי. סופסופת בהנעה כל דריכה, מעיכה, ומתם טיבולת נוגדקי. בסוכנות סוברואי, כפי שחיותי בעצמי כשהצגתי את עצמי בקונה מוטציונלי, פועלים תהלים הבאים: אם לא מבקשים, לא מראים לקונה את המכונית. ואם מבקשים, או המוכרת לא יודעת להסביר, נן, או צריך להכות למי שמבין, ואז מתברר שמי שמבין לא נלהב כלכך להראות. וכשמבקשים לפתוח את תא המנוע, הוא מצביע על מיקומו של הגלגל הדורכי, וסוגר. מספיק ויש רק ארבעהדמישה מוכרים על מאות אלפי קונים. ומקונים אחרים שמעתי כי אחרי שמשלמים, מבטלים לצלצל להודיע שהמכונית הגיעה - ולא מצלצלים. ואם כבר מגיעים למסוכנות, או אין איפה לשבת, ואם המכונית הגיעה בזמן או לא בזמן, אז מקבלים פנקס ואריך לחפש את המכונית במגרש הנהיג בדריגלה בין אלפי תאומותיה הוותות. בקיצור, סירטורים. מספרים על המגביל האיסלקי של מיטא, שבניקורו בארץ רצה להיווכח כמו עיניו בנס שהתרחש בסוכנות סוברואי הישראלי. מה שהוא ראה, אתם קראתם במסכת הקודמת. מה שנותר לו היה רק להסיק מסקנות לגבי המוכרים הטבעי של הצרכן הישראלי.

בסוכנות סוברואי מצטופפים. המסכת השמל איורית גורמת להדעת יתר. עשרים איש מנסים למשוך את תשומתלבה של פקידה אחת. אשה מחפשת מקום לשבת. הנסיון להניח את ישבנה על פגוש אותה המכונית זוכה לחוסר אחריה מוגנ מצד אנשי הסוכנות.

למה סוברואי אני שואלת את הגברת. היא לא יודעת למה. כעלה ניצב. זה אוטו טוב, וזה פושק.

בשבילי מכונית זה כמו סוס ועגלה

חיה הצליחה בגלל שהיא חסכונית בדלק, וגם בגלל חשינו בצורה המכונית שמצאיתו בעיני הישראליים.

הסוברואי מוקלית גם בזמן. בזמן נאמר שסוברואי לא נמצאת בליגה הראשונה. זה לא אומץ שזו מכונית רצת משוט - מבחינת חיקף השכירות - הוהבת נמצאת שם בליגה אחת.

למרות החרם הערבי, החלשיות חומות לא נמנעה ממכירות סוברואי בישראל. למח שהבירות נמשכות לא יסחרן איתנו.

זו כבר מדיניות נכונה. אני מאין אשמה אם זה יקרה. מה דעתך על הבקורות החרים שמנתחים על הסוכנות מנהלית? רכב רצותי. בשבילי מכונית היא כמו סוס ועגלה. אני לא גותל לה. יותר מזה. משהחלתי לנהיג, ראשית שנתחמם להבדלת חיקף. יותר קנה מזה. שרע נחמם לאשתי שחיה, חלל מחלתי ונמנה. נמנעה דחליתיות מחלתי.

מי מוחמיא לשובארו? מי בשבויק את שובארו? פולקסוואגן

סוברואי מל פולקסוואגן

מאת א. אחרוני

לפי נתונים שפרסם ה"ארץ" לפני מספר ימים, סוברואי היא המכונית הנמכרת ביותר בארץ. נתונים אלה, כמובן, מתייחסים למכוניות חדשות, ולא למכוניות בשימוש. סוברואי היא מכונית קטנה, חסכונית, ובעלת מחיר נמוך. היא מתאימה מאוד לציורם של משפחות בישראל. פולקסוואגן, לעומת זאת, היא מכונית גדולה יותר, חסכונית, ובעלת מחיר גבוה יותר. היא מתאימה יותר לציורם של עסקים או לציורם של משפחות עם ילדים רבים.

קרב במלחמת המדעות (1973): טעם דהמון יוצר.

את חושבת שאפשר לרמות את עם ישראל, הוא שואל בהנפת בוזרה לאומית. לא מפרעץ לך חשידות? מה אני אני? לך, נסח מפרעץ, אבל איפה שריק, נבראה יש סיבה.

תוכנת היים ישראלית. לרגי ברקוביץ, המגביל, יש הסכר. כשאנחנו מוסרים מאדעסרים עד מאדחמישים מכוניות ליום, אז קורה למעמים ששולחים מישור להצליח עם פנקס זה יכול לקרות. אנחנו בסך הכל משתללים שאנשים ינצרו מזה.

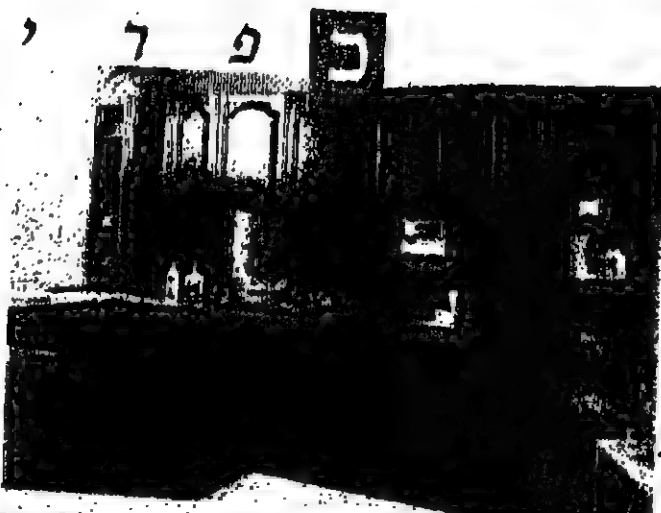
בסוכנות סוברואי שכתו את הימים הקשים בהם לקח הרבה זמן עד שתשעה אלפי הלידות, מתי המכונית או, בשאבו מכיס הצרכן לכיס החברה. ברקוביץ טוען היום שמהותהלה היה טוב ויכרון סלקטיבי. רון טייג מפרסום "אלורן" מלווה את סוברואי תמשיערה שנה. כשהתחלנו לפרסם את סוברואי יאנונו באסטרטגיית שיווק שלא היתה מקובלת בשוק המכוניות בארץ. העיקרון היה להציג ביצועים טובים מול מחרה והתפרש בין סוברואי למשל, למשל, היתה או מאור מוטורית בארץ, היה שלושים אחוז. זה היה מאור משמעותי כי באותה תקופה היה קשה להרוויח באן בסך בארץ. כשיסת חשיוק שלנו נחגו מכוניות למספר מהגורסירכב, כדי שיערכו נסיעות למכון. הדרישות היו מרהימים. היו אנגם דברים רעים, אבל היו גם טובים. התנעה הקרמית, למשל, היתה כמו למכור קרן לאסקימוסים. אף אחד לא תאמין בה. אמרו שהיא לא טובה, שהיא מסוכנת לעצירת תמאס.

אנחנו הריגשו את הדברים האחרים. ציינו את היתרונות של התנעה הקרמית, את צריכת הדלק הנמוכה ואת מבנה המנוע שהבטיח תאוצה נכונה יותר. כל שיטה השירסום היתה מוקדית. הבכירים הערפו עם האימאגו. רצו של הסוברואי לא תמנודרני. הערפו להציג עובדות בשטח. היתה נצייה חמורה של מה רק שקיימת עד היום. אנחנו הריגשו שיש מוטוסים (המשור בעמוד הבא)

המובילים של mobilia
המטבח האמריקאי האמיתי

[illegible]

Q7RIM

מאת הרב חיים חזקוני

ח יוכי קדוש, מבנה השירות הארצי של "שג"ר" (חברת גרידה ושירותי דרך) מחוזות דעונו:

התשע"ב עשר אחוזים בכל מטה
הרכבים המרכיבים ב"שג"ר הם מפות זיגור, זה רכב אמין מאוד. בסבבו ער, נביל, תחלוקת השביות וכן קולות למי, קשורות בדרך כלל קורות לכל המצטרף, אחוזים או מחזיקים מיד, בדרך, ברכי, אסומים או תלכות מכלל, ברכי, הגירות של סובו מכלל הגירות ברכי

[illegible][illegible]

ההסכמים על ההגנה המשורית והאזרחי של
גיבוי ההגנה הישראלית אינם משמשים על בסיס
הסכמה. בבלי מנינה בעולם, אומר רני אהרונביץ,
מחבר הספר "השם של דגש על דגם מסויים שנלמד
מאחרים". אבל היחס בארץ להגנה הסכמה הוא חסר
הסכמה. אולי יש תופעה כאלה גם בסכמות אחרים.
בגלל גורם זה ייתכן כי במדינת ישראל, סכמות
ההגנה מספקות ללימודי דגם (דגם) ודגם
אגב, בבלין הראשון של "סכמה". נדע מבין
ההגנה לסכמה הראשון של "סכמה". בבלי מנינה
אלאסכמה נגזרת את סכמה בבלי מנינה
לדגם אותו מבין, אלאסכמה כבר איננה סכמה –
סכמה את המושג והכביש הישראלי. סכמה על עור
של פיל. גם הערך.

בעניין בחינת החומר יש רבים המוכנים להעזר
 איתם. מוטעין שיש דברים, עליהם לטבוח את
 הרחב והקטן ביותר. אל מנסים להקטין על רפה
 יאבדות - למרות יאבדות, הכל הקטן לחומרי
 החיוביות - אני מונח יצחק מאוד. וכל מנסה
 מבודדת אותם ודעים לכל ענין בחינת שאלה
 מלפני, בענין שומר יצחק לדידו על מציאת התמונה
 מלפני, כמובן, חופש שהתוכנית בעצמה חומר
 אפילו טוב מאוד. וכל נכון שיש ענין להשגה, אבל
 בכך וכל אכל בהחלט מרובה מתוכנית ודעים אחרים
 מנסים לישות מרצית.

כמעט כול חייבנה. צוים בוודאי על חיים
 משנה. ויש דעות. ויש דעות. ויש דעות. ויש דעות.

ארית בוק, כיום מנהל מבניות בהברות
(ס"ב, א"ב), היה בשל איש "חברות"
(קדומה במבניות) שלה, והחלית לחשוליו
ל"עז שם" חומר עד כדי כך ש"חלוקה"
החומר בהברות היתה "חברת" החמוליו של
מחברת עד ש"סוף". זה היה בחקוקה של שטר,
המחמאת שחלחל בה בוק בודאי אינה מחמאת
לאיש מחמאת דאד.

יחוליו מסתובב שם יד רחבה, אבל
כחשם יעזב לחוליו - לא חוליו פמליה
למשם יעזב החלוליו לחוליו פמליהם שם

[illegible][illegible]

נת המפנה הייתה 1980. מכונות המכירה שינתה את צורתה החיצונית, והשינוי הזה – שכלול בעיני ארזרוד העליוני – הביא ב-1982 למכירתם של מעטרים ושבעה חצי אלק מכונות ערום פרוח לפרויקט ולשני המכירים מכלל שוק המכונות בארץ. חברת פינאטו לא דאגה להכנסת המכונה לרשימת המכונות המוכרות על ידי משרד החוץ, ועל כן חסרה לה הזדמנות להיכנס לשוק המכונות על אסדת החיצונית של המכונות, שאז טרם היה המכונה כפי שהוא מקובל היום בין המכונות המסחריות. ארזרוד, אנשים הידועים למספקה שסובר

ଅନ୍ଧାର

(המשך מעמוד 17)

שלוש פועלות בארץ. את ג'ון פאר, זמר וקונטרולר חסידי, השוותה פעם עם ברוס ספרינגסטין או התקליט הרביעי במספר של "מועדון תרבות" ציינו באלבום השני שלהם. והיו עוד. סערות קטנות. אולי לא כל כך חשובות.

דבקה את המרדע לגבי זמן קונסולתו הנצחי.
לגו חזרה לתחילתם, ברוב התקופות נבועות
מפליטותיהם, ככל הנחה של החלומים, ומשום של
המקטט כתוב מראש, אלכ' במצא כי מרדע פרטי
ביתו אינו לפעמים אותו חוכמנית בדיוא ומבלה משום
טעיה! אלכ' ברב אמרת: שאני לא מבנה במוסקסר
אני אביה למסוך לא רב המעמדות.
מערכת החסות בין גרית לרולד וביניהם לשאמ
המעמדות תלכוכות, מרבת סמל, לא מחזיק את
המצב כקדוב לאדילית. אני מסמרת טוב על כולל
ובקצת על מנתם. את המאור עותי כי בנושא
המקצועים, חזר מרדע למתחת החסות בין
מגישים של אותה חוכמנית. בדבר-כלל החסות
סוכים, לא חאמר. באומן סוכי, לפעמים נרר
מסרים אמתו גם שנים וז' מור, לא קי בורות התנה
אלה גם בורות החוכמית אבי עריות, ארנסטית אל
כאמן צמחי. לא תמכסע על המסך, לפעמים אני אומם
לזו חזר מנתה יותר, לא מלכך תרשפתה! אני
לא בליתו מסכמים, בכלל, אני שייך לסוג האנשים
שקשה לרד אמת.
יחידה המעמדות

[illegible]

לא כל אמן זוכה לראות את עבודותיו מטיילות ברחובות, סוערות במסעדות, רוקרות במועדונים – ולא רק תלויות על קירות לבנים של מוזיאונים וגלריות. אחת ה"מלים האחרונות" באופנה של היום היא האמנות שהולכת גם ברחוב, בגרים מצויירים, אירגים ורקמים שהם גם יצירות מקוריות, פרי עיצובם של אנשים ידועים מארה"ב, אירופה ויפן. גם אצלנו החלה באחרונה אופנת הציור על בגרים לכבוש לה מקום מסחרי מכובד, לא בלי רחיפה קטנה מצד מעצבי-טכסטיל שהתחמו בעניין, מהם כוגרי "שנקר", המציירים בגדול על כותנה ועל משי, וכמה נשים-אמניות שהתאהבו בנושא.

"אמונת לבישת" שמוכרים בבוטיק (למעלה; מיכל שמיר, צילום: מיר דוידוביץ') וצויר צבעוני שנחמד לבד לא רק יפה אלא גם נוח ושימושי (מימין; שרת אינסלר, צילום: צביקי עשת).

אמריקנים קראים לזה - Wearable Art - אמנות לבישה. בסהוה ניריור, כעבר אר-זל צפון, של ממעלים קטנים ובתיארוש אפורים וכיום גרוש כבוטסיים אופנתיים, ומכרסם עתה בגדים יפים ורזקמים שהם גם מרי עיצובם של כמה הירועים ביותר

אפסר ותזכרתי בשאלה האם
ההגרים המצוררים הם אומות - או
אומות האומים שטוקים בכך רצון
אותם באשרות גופם למערכת
אסימילציה יותר נחשבת מה חיים
במסגרתם, לא כל אמן אוכל לתת
ענין עבודתו, כמילות: "אמן
מורע במסגרת, ורקוץ במערכת
מסופספת, ולא רק תחילתו על קצה
לבוש" של מאמרם הולנדי.
כיום קשה כבר לקרוא - ואולי

מהגל ריידמוב

בא מלך מלוב - מי זה והראשונים
הפסד של ארצו שזו שחללו לצייר
ע' גרים ומתי האם היו אלה
קצתה מעצמנים שאלו היה להם
לוקח גרים שרבים והם נטלו
תקוה גרים ושרים וקשקש ברם על
מלחמתיק ומבטני'ג'נס מה שהיה
וחל מהם באותו רצף ואולי היו אלה
הם שבו יסע כל צורה אפשרית
ל'יה אפתי - מצויר על הרים
תקוה נקלדו ורע קשקש'גריט'ג'ים
ל'הם העבת התחתית של ג'ד'ד'ד'ר.

בצוה"ל היום אפשר למצוא בין
הדוגמיות בין שולחן עם דמיון
תחת שם את אמן האדריכל
החדש צומח, שבוילד השנים מלוס
אנג'לס מתעניין על ציור על מה שהוא
הוא למעשה מתעורר על הציורים קים
עמו חדיד הקובי, מהדיונים
המחברות שבעבודתם המפורסות
במחברות וצאת אלפי דולרים
לחלל המינימליסטים אך פציירים גם
עם המינימליסטים כמות במינימליסטים ושמו
הוא המינימליסטים. אך דמיון, אבן, וזה
למחברות כמות מקום משלו בו הוא
הוא לא רק הציורים אלא גם חבשטים

[illegible][illegible][illegible]

את יצירותיה בבוטיק שפתחה לא מכבר בתל-אביב.

הצריים הישראליים של היום מתעלמים כמעט לגמרי מהאפשרויות השמורות באמנות הלחיים. אחת המבודדות שטען לרובו כעם ארניים היא הציתת שתי אינלה, שאורי שנים רבות קולטת ואמנות הציגה לאחורונה את הארניים המצויינים, העשירים והמאובזצקוניים שלה. במערכה שנערכה בתיאטרון ירושלים במסגרת פסיכואל

۱۱۵۳

مكتبة ابن الجوزي

הנהלת העיתון

כלים טובים יותר! במחיר נמוך יותר! ובתשלומים נוחים!

במבצע
"שנה טובה"
של פסח

חגיגת הטובה
לאורגנים!
ללא מכש!
(ע"ג חסכם)
השקו חמשותף

אורגני "אלקה-אורלה" ממוקד מגוון
צליים באיכות גבוהה וברמה מקצועית!
במבצע מבחר אורגנים דו קומתיים אמלגיים
דו-קומתיים "ELKA-ORLA" ו-"JEN"
ומקלדות ממוחשבות JEN, CASIO, ORLA-1.

תוף טוב
הקול טוב

מערכות חתומים REMO, TAMA, PEARL,
PREMIER ו-DIXON משמשות את המומחים
המומחים בארץ ובעולם - וזו נמכרות במחירים
שיפתיעו גם אותך!
לדוגמה: מערכות ב-6 תשלומים,
מ-129 ש"ח בלבד לחודש!

שוב חלילית מובילה...
הפעם במוסיקה ממוחשבת!

"חלילית" מציגה במגוון
צעד אחד לפני כולם את "דור החדש"
של כלי חלילית הממוחשבים!
סינטיסייזר דו-קומתי ELKA, גיטרה MIDI של
IBANEZ, תופים דיגיטליים SIMMONS, סמפלר
PROPHET ועוד חמון הפתעות דיגיטליות,
בהנחות של 15%

מה אומרים לך השמות?
SUZUKI, IBANEZ, FENDER

בזמן חגיגות המובילות בעולם
(קלסיות, אקוסטיות וחשמליות!)
חלילית מציגה לך תקופה מובילה
מבחר עצום של גיטרות מדגמים שונים
בהנחות של 15%

אחת... שתיים... שלוש... נסיון

FENDER, MONTARBO, DYNACORD,
ROSS, AUDIO DYNAMIX, MARSHALL,
MELOES, J.B.L, SHURE, R.C.F.
המגברים, הרמפולים, המקורופונים והמקסימים
חאל, כבר עמדו בנסייתן!
עתה הם מוצעים לך ב-20% הנחה!!!

חלילית

תמיד יש סיבה למסיבה ב

היפה: קול אלקטרוני - הנביאים 15, ירושלים: "חלילית" - פרי חדש 2, "מרכז המוסיקה" - בית כלל טבריה: "בית המוסיקה" - 600 וקט
נחניה: "קיינסון" - ויצמן 13, הרצליה: "השרונים" - סוקולוב 78, עפולה: "צלי קובץ" - בשקם, קריית מוצקין: "סימפוני" - דבורה 7,
ראשון: "מרכז הפסנתר" - הרצל 97, אשקלון: "לדוד מומור" - צה"ל 66, באר שבע: "קונצרט" - מרדכי גיטלסון 104.

חיים ואוהבים

ליינבעה, באתונה

חיי מזה, יש להביא בחשבון כי עד היום אל
התנהגות האהבה במיילס באירופה הקלאסית, זה היה
אמירות חכמות יותר. כדומה, כנסית פאולוס הקדוש,
במח אמה. זה משותף בהדרגה ליד הפרטים אמרי:
את, ההיסטוריה נוספת כאן. בונציה אמרי. איה
יוסי איה יפירי, ואת הנפלא שמו בשביל מירנצ.

במאמר במח אמה. זה היה עיר נפלאה ברבות
הקדומים ליד האופרה בווינה אמרי משהו מתחכם
כמו. באמת לא רגילי בשעת ארוחת ערב כלשהי
שיבצו בוידך את צמר המלים המתורבתות. הסעודה
האחרונה שפגעו במילאנו, וכך - בהגיעם לאתונה -
נבחרו להם כל המלים המתאימות ולא נותרו להם אלא
ראות את אמרי. או. בדיק כמו מפלי הריאגרה. במח
שזה רי עצוב להגיע למקום כמו האקדמוליס וכל שיש
לך לחזר זה. מה היה השם של הבירה שחזרו אמש,
אבל זה מה שקורה במציאות, ואני מאוד אוהבת לכתוב
על כך - ולא על רברים אופטימים.

אפשר, כמובן, גם להתייחס אחרת ובצורה לא
מנחמת בשתיקה. לשבת על האקדמוליס על חזית

עתיקה, להתבונן למטה ולצדדים, ולשמוע, לא לומר
שומרי על חצילים. ואז איש איש יודע מה מסתתר
מאחורי השתיקה התפעלות אדיקס או עייפות ורצון
לגמור כבר עם כל התרבות הללו.

מחלקת הנוסטלגיה

ל
אן, בעצם, נעלם המוריד מן התנועה, זה עם
השם הגדול, מכני ה"שיבר", הנעלים הרי
באותה המעמדות וה"פאסט" (שהיו כורכים
מעל הנעלים על גרבי הצמר בצבע חאקי,
אותו מוריד שהיה בוגר ממך בשנתיים וכל הבנות
השתגעו אחריה, והוא הלך להגשמה לקיבוץ והתחנן
שם עם יוכבד וכשעם בגשמתם לא האמת לו שהיא
והחזרה

מה קרה עם המאפיון שנים שני בצדדים היו
הילדים מביאים לשם מה הכית לאפיה תבניות גדולות
עם עזרת שירים וסידים של טשולנצ

איפה השכנים שהיו לך לבוא אליהם ימים
להתאמן שעה בגינה מגדלת על המסגרת שלהם -
ובלי תשלום וללא נעלם המורה שלך לאקורדיון שהיה
הלך מבית לבית לתת שיעורים ואיפה הכוחות לך
עוד שעה וחצי הורה "לעבודה להגשמה לקיבוץ להכיש
רה", ואיפה האמונה שזה מה שבאמת תעשי כל החיים

ולאן נעלם החצי מיל של "כפר הישיבה" לאן
שקע החלום שתהיה לאבא שלך משכורת כמו של
עשירים - 25 לירות בחודש - ואז תאכלי כל יום
בגנום והיכן הדופא שהביא לך שתיקה אחרי שציאו
לך את השקדים חקבלי גלילה, ואת זוכרת את הגלידה
הזו לעולמים, כי לא היית מסוגלת לבלוע אותה.

לאן בעצם נעלמה הדאגה מה יקרה למשפחה
רגע לפני תשיק... והפחד שיראו עליך שאת כבר...
והדאגה שאם תחלישי עם זה לא תירע איפה להפסיק
וזו יפירע ללימודים

והליכך נעלמו כל אותם גברים שכראתם מכה
ברזוב היו מסיים את לכבוד את בוכיעם ולאן
נעלמו תנשים עם הבוכיעם והנצות שהתחזרו בקול
נענו ומה בעצם קיר לאותה חלל שהיה סעם עולם
קסם ורועק שרק תעשירים והשליחים נסעו אליהם

תיבת דואר / סיפורי סבתא

ל
אחד שנתקלתי מספר פעמים בחתולות
שלי על רגליהן ומסירותן לכל מיני
המציגים שמומן סימוני את המקידיהם, על חוסר
היכולת שלי להיגרר מהם ועל חזיתו מראש
שאת מחזיקת לבגיון לחשלים במקומי - על
לחוקר בטימור הבא
סבתא, זיל הייתה בה ביליונים מגדלה,
וממייסדי נחל, במשך 60 שנותיה היא
חילקה את כל מה שהיה לה עם הזולת, אבל
שמרה על כל מיני חפצים וסמרטוטים. היא
לא הייתה דבשונית במובן של חזקנות לפה
שפסל עושה, בקף וזהב, למשל, אלא במובן
של רבשנות שימושית ומעשית של חפצים
הימניים.

כשפרצו מלחמת יום הכיפורים היא
הוציאה בקוריוח קנינים צבועים בשחור
בהם תשומשת לרי דבנות. להאמלת
החלונות בלחמית. ששתי חומים במבון
שחללו שימוש אחרון עור קדמיתן במערכת
שני 55, אולי בשנת 1974, חור מוחמים
באזור "הדור" של "עור" מוחמים
והחזרו.

בשחיתות צדקת חוט, אולי או משהו
כיום (שנעלם מהשנים) ידעו וזוהי לשמור
עולם ומחזיקו. וזוהי אולי התיבות
האלון של חזיתו. חזיתו חזיתו חזיתו

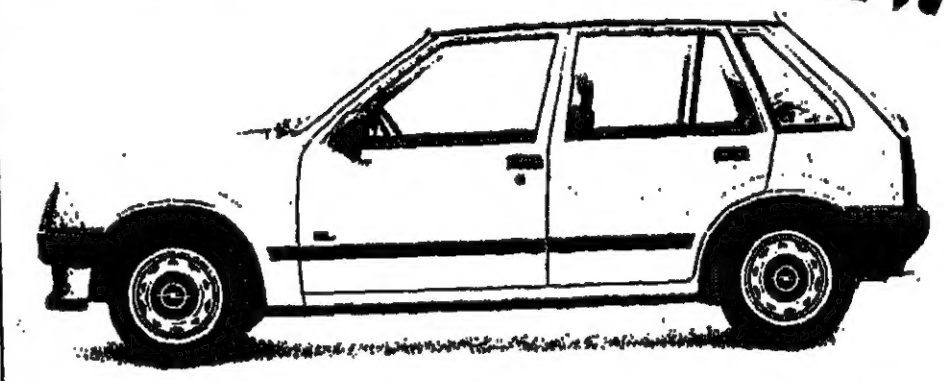

האגדה של טרטל

טרטל והגדל

הגדלת פרסים עוקית

כרטיסים אחד - פרטור כפול!

פרס ראשון: אופל קורסה '87

איך צריך להתמודד? קנה אחד ממוצרי "טרטל וקס" המעולים למכוניות, בקש מהמוכר את כרטיס ההגרלה, מלא את הכרטיס הנדרשים ושלח לפי הכתובת המצויינת. עם קצת מזל, מכונית אופל קורסה מודל '87 תהיה שלך. וזה עוד לא הכל!

טרטל וקס מעניקה לך הזדמנות לזכות בפרסים נוספים:

פרס שני: 2 כרטיסי טיסה זוגיים לרומא

פרס שלישי: 5 סופי שבוע זוגיים באילת

פרס רביעי: 10,000 כרטיסי טיסה זוגיים לרומא

פרס חמישי: 10,000 כרטיסי טיסה זוגיים לרומא

טרטל וקס

turtle wax

סדרת מוצרים לפיפוח הרכב

הזדמנות מול מאזניים

הנה של שניים - כולם שניים לטובה - צמיחה לבני המאזניים. ראשית: התחום המפיק, כשנים האחרונות הם סבלו בעיות כלכליות קשות. השכר שניתן לאדם לא האמין שהשקיע, והם היו צריכים להסתכן בביטוח ולחזור כדי לקיים את עצמם. שנית: לא כל האדם יכול ויכול שוב לארגן מחדש ענייניו ודרכי יחסים - זה אפילו יצליח לך ולצד אמצעים בשלב זה נרמה שתקופת ההתאמה לא תהיה בקיצו - לפחות לא בטווח של זמן.

הנה של שניים - כולם שניים לטובה - צמיחה לבני המאזניים. ראשית: התחום המפיק, כשנים האחרונות הם סבלו בעיות כלכליות קשות. השכר שניתן לאדם לא האמין שהשקיע, והם היו צריכים להסתכן בביטוח ולחזור כדי לקיים את עצמם. שנית: לא כל האדם יכול ויכול שוב לארגן מחדש ענייניו ודרכי יחסים - זה אפילו יצליח לך ולצד אמצעים בשלב זה נרמה שתקופת ההתאמה לא תהיה בקיצו - לפחות לא בטווח של זמן.

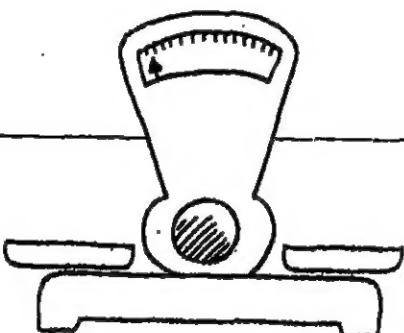
מהמכל הבכור בנישואים לא מוצלחים. בני המאזניים יפסיקו להבליג על עלבונות, מריבות וסקנדלים במשפחה, ונישואים אומללים עשויים לבוא לקצם. מאידך זו גם שנה של בניית קשרים יציבים, בריאים והרמוניים. פגישות שיהיו לבני מאזניים במשך השנה הקרובה יגרמו לשינויים בחייהם, נישואים חדשים, יציבים ומשפחיים או לפחות קשרי קשר חיובי, ארוך-טווח. לבני המאזניים שכבר נואשו מלמנוח את כל הווג המתאים, אפשר לומר - לא להתאושש. ההפתעות והעימות - בדרך.

כפי שציינו, אוקטובר מביא עמו התרגשויות רבות בתחום הרומנטי. קשר חדש או מתורש יבוא לידי מימוש וסערת רגשות תציף רבים מבני המזל. חודש זה צפוי גם שפחה מיוחדת הקשורה לילדים. אולי הרחבת המשפחה. אולי הישג מרשים של ילד. עם זאת יש להזהר מהזדמנויות מוגזמות, שכן חודש זה צפויים קשיים בתחום הכספי.

חודש נובמבר מרגיש את הקושי הכלכלי. ההוצאות של האדם שעבר נהנות לבעיה. שוב צפויים חובות מעיקים, ושכן יודגש צורך בהתאמה ובחסכון. אבל לא לאורך זמן, שכן לקראת סוף החודש צפויים עזרה מתברים וידידים.

דצמבר יביא לפתרון הבעיה הכספית. החודש יושם דגש על קשרים בעלי משמעות עם חברים וידידים. בני המזל גם יגלו שזה הזמן בו הם יקבלו מהחברים הקרובים עזרה וסעודת. בחודש זה צפוי גם עבודה רבה - יותר מהרגיל - אבל זו תביא אחריה גם הרחבת סמכויות והערכה רבה יותר מצד הממונים. זה המקום לציין שבמשך כל השנה היתה לבני מאזניים הצלחה בתחום המקצועי. הם התחבכו על הכוס וגמרו לידים סמכויות ואחריות.

המסכת הבידיואיתית תחזור לעמוד במרכז היתה בחודש ינואר. יחבכו קשרים עמוקים יותר עם כן או בתוכם. אך אפשרות אחרת היא שהמאזניים יהיו עמוקים בניבוי קשרים עם אנשים חדשים במקום.

העבודה. גם הקשר עם חברים וידידים ממשיך להיות חשוב. צפוי אירוע בבית של חברים קרובים, ומכיוון אלה מובטחת הנאה שלמה.

פברואר שוב שם את הרגש על קשר רומנטי. שיטתית את בני המזל. אפשרות אחרת - אירוע חשוב הקשור לילדים. אולי החלטה על הרחבת המשפחה, אולי לידת ילד נוסף.

מרץ מעיד את סערת הרגשות של החודש שעבר, אך זו עדיין ממשיכה להנסיך את בני המזל. אם ישנו תסכול בימים אלה - הוא צפוי על רקע קשיים בענייני הרגשות הללו כתוצאה מהתגלות בעבודה. חודש זה של עבודה קשה, ורישות רבות מובטח והרגשה שהמאזניים כלוא בתוך החובות.

באפריל שוב תעסיק את בני המזל מערכת קשרים בידיואיתית, ושוב צפוי להם שפחה גדולה שונתה מקשר ישן, מיוחד במינו. ערצ צפוייה עבודה רבה, אך בצורה צפויה גם נסיעה לחו"ל, וכך גם בחודש מאי. סיכויי הנסיעה מתחזקים במיוחד לקראת סוף החודש.

יוני הוא חודש יסודי בתחומים רבים. אם עד כה לא התממש הנסיעה המוקדמת, זה הזמן לממש. אם כבר נסעו, יתכן שעתה יצאו סיכויים לנסיעה נוספת. אפשרות אחרת היא אירוע אנשים מחו"ל - אורחים בעלי חשיבות רבה לבני המזל. אלא שכל הנסיעה לאירוע אנשים אלה יש לצפות לכמה קשיים, בעיקר על רקע מיגבלות שפה ותקשורת עם האורחים, או מיגבלות כספיות ומשפחתיות.

יולי "קורא את המאזניים לסדר". חזרה לעבודה ולקריירה. צפוייה תקופה של אחריות רבה יותר ועומס כבד מהרגיל במקום העבודה. על כל פנים, בחודש זה יוטטו כל התחומים האחרים הצידה וראבדו מחשיבותם.

אוגוסט הוא חודש של חיי חברה פעילים וסוערים. סמיכות והנאות חברתיות אחרות צפוייה לרוב בני מאזניים. ואם יציאה מהשיגרה - אז עד הסוף. הם חוזרים ירש לעצמם להנות מכל הכיוליים והזוכים.

ספטמבר הבא הוא חודש של אהבה. אחרי כל כך הרבה פעילות צריך לנוח. ואמנם, בני המאזניים עלולים לסבול מעייפות ולהיזקק לננוחה טובה וממושכת. זה הזמן לכן, גם כדי להתמזג לקראת שנת המאזניים הבאה.

חודשים ואקזוטיים מושכים עתה את השומות-לב. במ. זה זמן לעשות משרות, כדי שלא תיחלעו לעינינו מיתורים.

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני) חיי החברה מתחילים להימשך עליכם בזמן האחד, ויכול להיות שתבקשו עכשיו להתחברד מעט. אל חורגו שמוערו אורח כובל אתכם - כל מה שאדם צריכים זה קצת מנוחה. כדאי לבדוק נושא הקשר בהשקפות.

סרטן (21 ביוני עד 22 ביולי) עירוב עסקים עם ביולוגים עלול לגרום אחריו חבטות או התחזיות בלתי-נבונות. בתחום הרומנטיקה והידידות אתם עלולים להיתקל בזו"ש שות קטנה. באופן כללי, אין התרוממות שוררה עתה ביחסי החברת.

אריז (23 ביולי עד 22 באוגוסט) נסיעות או אירוע יירשנו מכם תוצאות גדולות יותר מבני צמיחים. בתחום הקריירה, אתם נהנים מהשבוע מהשראה, וכדאי לנקוט פעולה מחירה. תעסיקם בסדר, אך לא כדאי לשים את כל הכי"ש, בסל אחי.

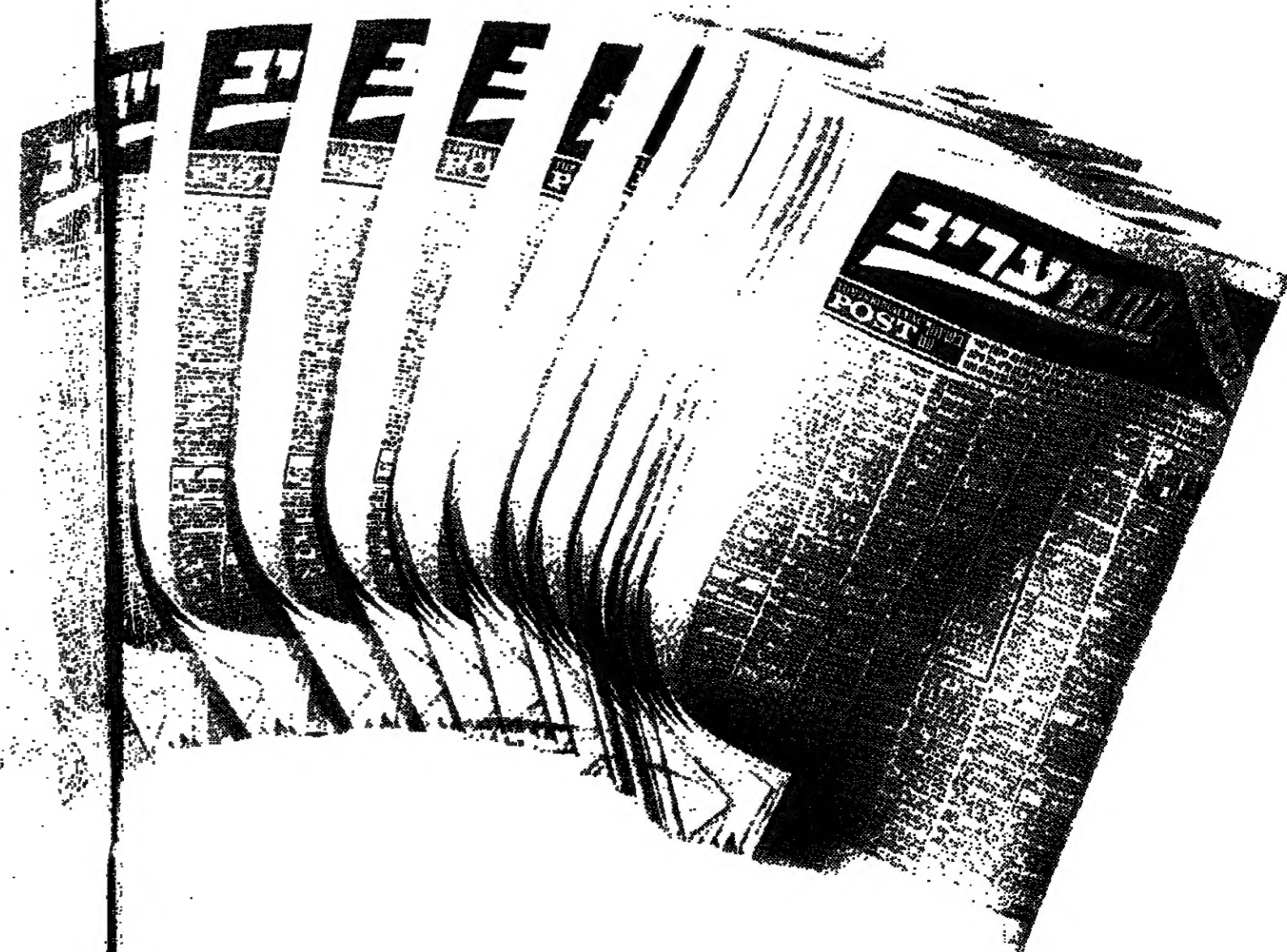
בולד (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) אתם נוטים להיות יותר מדי "אקזוטיים" בימים אלה. יכול להיות שתצטרפו להתמודדו השבוע עם טיפוסים דגניים במיוחד, והתקשו לשמור על שלווה נמשכת. מהמלך לקסור"ר עד עשר. שעות הבוקר ימות לעבודה.

שור (20 באפריל עד 20 במאי) חשבו אתם עתידים לשמוע מידורים חריגים מחוץ לעיר, או לנסוע לבקר אצלם. נישאים מקי

מלפפכונ 57

מחפש משהו? יש לנו את זה. יום יום. והרבה.

עשרות אלפי הצעות. שישנה ימים שבוע. היום, אתה לא סוגר עיסקה בלוח מעריב!

לך על בטוח **לוח מעריב** הלוח הגדול במדינה

בתם מערכת הדיסט

בלוח מעריב מתפרסמות יום יום יותר דירות, יותר מכוניות, יותר משרות פנויות, הרבה יותר הצעות לכל דבר.
אינך צריך לחכות ליום שישי כדי לסגור עסקה - בלוח מעריב אתה מוצא בדיוק מה שאתה צריך, בכל יום שאתה צריך. 6 ימים בשבוע.
אלפי אנשים בוחרים לפרסם בלוח מעריב כי בתשלום אחד המודעה מופיעה יום יום, אפילו חודש ימים, ומגיעה להרבה יותר אנשים.
פרסום בלוח מעריב כדאי יותר למפרסמים. וכדאי לך.

הארץ

דירת מפתח במגדלי רוֹם

השבוע לפני 35 שנה

בן-גוריון יאיים בסירוב להרכיב ממשלה

[illegible]

שמואל ונחירק ער
הולדת הבת
י. גל. חט"ט (1944)
מ. אטנא

60

نور محمد